

Официален вестник на Европейския съюз

L 398

Издание
на български език

Законодателство

Година 64

11 ноември 2021 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1947 на Комисията от 10 ноември 2021 година за определяне на географската територия на държавите членки за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 91/450/ЕИО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО) № 109/2005 на Комисията ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1948 на Комисията от 10 ноември 2021 година относно третирането на възстановяването на ДДС на данъчно незадължените и на данъчно задължените лица при техните освободени дейности за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 1999/622/ЕО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО, Евратом) № 116/2005 на Комисията ⁽¹⁾ 4
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1949 на Комисията от 10 ноември 2021 година относно принципите за оценяване на жилищните услуги за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 95/309/ЕО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО) № 1722/2005 на Комисията ⁽¹⁾ 6
- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1950 на Комисията от 10 ноември 2021 година за изменение на Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за поръчки за доставки, услуги и строителство ⁽¹⁾ 19
- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1951 на Комисията от 10 ноември 2021 година за изменение на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за концесии ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

★ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1952 на Комисията от 10 ноември 2021 година за изменение на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за обществени поръчки за доставки, услуги и строителство и за конкурси за проект ⁽¹⁾	23
★ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1953 на Комисията от 10 ноември 2021 година за изменение на Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за поръчки за доставки, услуги и строителство и за конкурси за проект ⁽¹⁾	25

РЕШЕНИЯ

★ Решение (ЕС) 2021/1954 на Съвета от 9 ноември 2021 година за назначаване на член, предложен от Кралство Белгия, в Европейския икономически и социален комитет	27
★ Решение (ЕС) 2021/1955 на Съвета от 9 ноември 2021 година за назначаване на член, предложен от Република Австрия, в Комитета на регионите	28

Поправки

★ Поправка на Регламент (ЕС) 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година относно изискванията за одобряване на типа на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства и защитата на пътниците и уязвимите участници в движението по пътищата, за изменение на Регламент (ЕС) 2018/858 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 78/2009, (ЕО) № 79/2009 и (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕО) № 631/2009, (ЕС) № 406/2010, (ЕС) № 672/2010, (ЕС) № 1003/2010, (ЕС) № 1005/2010, (ЕС) № 1008/2010, (ЕС) № 1009/2010, (ЕС) № 19/2011, (ЕС) № 109/2011, (ЕС) № 458/2011, (ЕС) № 65/2012, (ЕС) № 130/2012, (ЕС) № 347/2012, (ЕС) № 351/2012, (ЕС) № 1230/2012 и (ЕС) 2015/166 на Комисията (ОВ L 325, 16.12.2019 г.)	29
★ Поправка на Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г.)	39
★ Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/955 на Комисията от 27 май 2021 година за определяне на технически стандарти за изпълнение за прилагането на Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на формулярите, образците, процедурите и техническите правила за публикациите и уведомлението относно правилата по отношение на предлагането и относно таксите и разходите и за определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена за създаването и поддържането на централна база данни за трансграничното предлагане на АИФ и ПКППЦК, както и формулярите, образците и процедурите за съобщаване на такава информация (ОВ L 211, 15.6.2021 г.)	56
★ Поправка на Регламент (ЕС) 2021/1372 на Комисията от 17 август 2021 година за изменение на приложение IV към Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на забраната за хранене на непрехвърливи селскостопански животни, различни от животни с ценна кожа, с протеин, получен от животни (ОВ L 295, 18.8.2021 г.)	58
★ Поправка на Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, ехническата помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба (ОВ L 206, 11.6.2021 г.)	59

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2021/1947 НА КОМИСИЯТА

от 10 ноември 2021 година

за определяне на географската територия на държавите членки за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 91/450/ЕИО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО) № 109/2005 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени и за отмяна на Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета и Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета (Регламент за БНД) ⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Определянето на географската територия е сред въпросите, включени в Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията ⁽²⁾ относно списъка с въпроси, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл, за да се осигури надеждността, изчерпателността и съпоставимостта на данните за brutния национален доход (БНД) по пазарни цени.
- (2) За да бъдат данните за БНД надеждни, изчерпателни и съпоставими е необходимо да се изясни определянето на географската територия на държавите членки.
- (3) Агрегатите на БНД и техните компоненти следва да бъдат съпоставими между държавите членки и да не са в разрез със съответните определения и счетоводни правила на Европейската система от сметки 2010 („ЕСС 2010“) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 91, 29.3.2019 г., стр. 19.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията от 8 октомври 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета чрез определяне на списъка на въпросите, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл (ОВ L 428, 18.12.2020 г., стр. 9).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1).

- (4) Поради това Решение 91/450/ЕИО, Евратом на Комисията ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 109/2005 на Комисията ⁽⁵⁾ следва да се отменят.
- (5) Предвидените в настоящия регламент мерки са в съответствие със становището на Комитета на Европейската статистическа система, посочен в член 8 от Регламент (ЕС) 2019/516,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За целите на Регламент (ЕС) 2019/516 терминът „икономическа територия“ има значението, което му е придадено в глава 2, параграфи 2.05 и 2.06 от приложение А към Регламент (ЕС) № 549/2013, а под използвания в тези параграфи термин „географска територия“ се разбират териториите на държавите членки, изброени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Решение 91/450/ЕИО, Евратом и Регламент (ЕО) № 109/2005 се отменят.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁴⁾ Решение 91/450/ЕИО, Евратом на Комисията от 26 юли 1991 г. определящо територията на държавите членки за целите на изпълнението на член 1 от Директива 89/130/ЕИО на Съвета, Евратом за хармонизиране на изчисляването на брутният национален продукт по пазарни цени (ОВ L 240, 29.8.1991 г., стр. 36).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 109/2005 на Комисията от 24 януари 2005 г. за определянето на икономическата територия на държавите членки по смисъла на Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета относно хармонизирането на брутният национален доход по пазарни цени (ОВ L 21, 25.1.2005 г., стр. 3).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Територия на държавите членки:

- територията на Кралство Белгия,
 - територията на Република България,
 - територията на Чешката република,
 - територията на Кралство Дания, с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,
 - територията на Федерална република Германия,
 - територията на Република Естония,
 - територията на Ирландия,
 - територията на Република Гърция,
 - територията на Кралство Испания,
 - територията на Френската република, с изключение на отвъдморските департаменти и територии, върху които тя има суверенитет, както е дефинирано в приложение II към Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - територията на Република Хърватия,
 - територията на Италианската република,
 - територията на Република Кипър,
 - територията на Република Латвия,
 - територията на Република Литва,
 - територията на Великото херцогство Люксембург,
 - територията на Унгария,
 - територията на Република Малта,
 - територията на Кралство Нидерландия, с изключение на отвъдморските департаменти и територии, върху които то има суверенитет, както е дефинирано в приложение II към Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - територията на Република Австрия,
 - територията на Република Полша,
 - територията на Португалската република,
 - територията на Румъния,
 - територията на Република Словения,
 - територията на Словашката република,
 - територията на Република Финландия,
 - територията на Кралство Швеция.
-

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2021/1948 НА КОМИСИЯТА**от 10 ноември 2021 година**

относно третирането на възстановяването на ДДС на данъчно незадължените и на данъчно задължените лица при техните освободени дейности за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 1999/622/ЕО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО, Евратом) № 116/2005 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени и за отмяна на Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета и Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета (Регламент за БНД) ⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Третирането на възстановяването на ДДС е сред въпросите, включени в Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията ⁽²⁾ относно списъка с въпроси, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл, за да се осигури надеждността, изчерпателността и съпоставимостта на данните за brutния национален доход (БНД) по пазарни цени.
- (2) За да бъдат данните за БНД надеждни, изчерпателни и съпоставими е необходимо да се изясни определението на третирането на възстановяването на ДДС на данъчно незадължените и на данъчно задължените лица за техните освободени от данък дейности.
- (3) Агрегатите на БНД и техните компоненти следва да бъдат съпоставими между държавите членки и да не са в разрез със съответните определения и счетоводни правила на Европейската система от сметки 2010 („ЕСС 2010“) ⁽³⁾.
- (4) Поради това Решение 1999/622/ЕО, Евратом на Комисията ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕО, Евратом) № 116/2005 на Комисията ⁽⁵⁾ следва да се отменят.
- (5) В Директива 2006/112/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾ се използват термините „данъчно задължено лице“, „данъчно незадължено лице“ и „освободени дейности“, които следва да се използват и за целите на настоящия акт.
- (6) В ESA 2010 не е посочено изрично как се третира възстановяването на ДДС на данъчно незадължените и данъчно задължените лица при техните освободени дейности.
- (7) Предвидените в настоящия регламент мерки са в съответствие със становището на Комитета на Европейската статистическа система, посочен в член 8 от Регламент (ЕС) 2019/516,

⁽¹⁾ ОВ L 91, 29.3.2019 г., стр. 19.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията от 8 октомври 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета чрез определяне на списъка на въпросите, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл (ОВ L 428, 18.12.2020 г., стр. 9).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 1999/622/ЕО, Евратом на Комисията от 8 септември 1999 г. относно третирането на възстановяване на ДДС за данъчно незадължени единици и за данъчно задължени единици, за техните освободени дейности, за целите на прилагането на Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета относно хармонизирането на образуването на brutния национален продукт по пазарни цени (ОВ L 245, 17.9.1999 г., стр. 51).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 116/2005 на Комисията от 26 януари 2005 г. относно обработката на възстановяването на ДДС на лица, които не са данъчно задължени, както и за лица, които са данъчно задължени, във връзка с техните дейности, които са освободени от данъци по смисъла на Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета, относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (ОВ L 24, 27.1.2005 г., стр. 6).

⁽⁶⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. При изготвянето на агрегатите на националните сметки за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 възстановяването на начисления ДДС върху покупките на данъчно незадължените и данъчно задължените лица във връзка с техните освободени дейности се третира в ESA 2010 като „други текущи трансфери“ (D.7) или „капиталови трансфери“ (D.9), а не като подлежащ на приспадане ДДС.

2. За целите на параграф 1 терминът „данъчно задължено лице“ има значението, което му е придадено в членове 9—13 от Директива 2006/112/ЕО, а под „освободени дейности“ се разбират дейностите, изброени в членове 132—137 от същата директива.

Член 2

Решение 1999/622/ЕО, Евратом и Регламент (ЕО, Евратом) № 116/2005 се отменят.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2021/1949 НА КОМИСИЯТА**от 10 ноември 2021 година**

относно принципите за оценяване на жилищните услуги за целите на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) и за отмяна на Решение 95/309/ЕО, Евратом на Комисията и на Регламент (ЕО) № 1722/2005 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени и за отмяна на Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета и Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета (Регламент за БНД) ⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Въпросът за принципите за оценяване на жилищните услуги е включен в Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията ⁽²⁾ относно списъка с въпроси, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл, за да се осигури надеждността, изчерпателността и съпоставимостта на данните за brutния национален доход (БНД) по пазарни цени.
- (2) За да бъдат данните за БНД надеждни, изчерпателни и съпоставими е необходимо да се изяснят принципите за оценяване на жилищните услуги.
- (3) Агрегатите на БНД и техните компоненти следва да бъдат съпоставими между държавите членки и да не са в разрез със съответните определения и счетоводни правила на Европейската система от сметки 2010 („ЕСС 2010“) ⁽³⁾.
- (4) Поради това Решение 95/309/ЕО, Евратом на Комисията ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 1722/2005 на Комисията ⁽⁵⁾ следва да се отменят.
- (5) Предвидените в настоящия регламент мерки са в съответствие със становището на Комитета на Европейската статистическа система, посочен в член 8 от Регламент (ЕС) 2019/516,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За целите на Регламент (ЕС) 2019/516 се прилагат изложените в настоящия регламент принципи за оценяване на жилищните услуги.

⁽¹⁾ ОВ L 91, 29.3.2019 г., стр. 19.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/2147 на Комисията от 8 октомври 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2019/516 на Европейския парламент и на Съвета чрез определяне на списъка на въпросите, които да бъдат разглеждани при всеки проверовъчен цикъл (ОВ L 428, 18.12.2020 г., стр. 9).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 95/309/ЕО, Евратом на Комисията от 18 юли 1995 г. за определяне на принципите за оценяване на жилищните услуги за целите на прилагането на член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета относно хармонизирането на образуването на brutния национален продукт по пазарни цени (ОВ L 186, 5.8.1995 г., стр. 59).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1722/2005 от 20 октомври 2005 г. на Комисията относно принципите на оценяване на услуги за отдаване под наем на жилища за целта на Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета относно хармонизирането на brutния национален доход по пазарни цени (ОВ L 276, 21.10.2005 г., стр. 5).

Член 2

1. Държавите членки съставят данните за обема на жилищните услуги по стратификационния метод, като използват действителните наеми.

Държавите членки извеждат съществените критерии за стратификация, като използват табличен анализ или статистически техники.

2. Държавите членки съставят данните за условните наеми, като използват действителните дължими наеми за правото на ползване на необзаведено жилище в договорите за наем на жилища – частна собственост.

Те могат да използват и наемите за обзаведено жилище, ако приспадат от тях плащанията за ползване на обзавеждането.

Държавите членки с малък частен сектор на отдаване на жилища под наем могат по изключение да използват надлежно завишени наеми за обществени жилища, за да разширят базата на условните наеми.

Член 3

В извънредни и надлежно обосновани случаи държавите членки могат да прилагат други обективни методи, като например метода на разходите на ползвателите.

Използването на метода на разходите на ползвателите при съставянето на данните за обема на услугите при жилищата, обитавани от собственика, няма нужда да се обосновава, ако са спазени условията по-долу:

- а) отдаваните под наем жилища – частна собственост, трябва да представляват по-малко от 10 % от жилищния фонд; както и
- б) ако буква а) е изпълнена и делът на всички наети – по пазарен и непазарен път – жилища в общия жилищен фонд надвишава 10 %, разликата между пазарните и другите платени наеми трябва да е повече от тройна.

Член 4

Държавите членки, които използват подхода на базовата година, екстраполират стойността за дадена базова година, като прибавят до подходящи количествени, ценови и качествени показатели.

Член 5

По отношение на жилищните услуги държавите членки прилагат подробните принципи, изложени в приложението, за оценяване на обема, междинното потребление и операциите с останалия свят.

Член 6

Решение 95/309/ЕО, Евратом и Регламент (ЕО) № 1722/2005 се отменят.

Член 7

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ПРИЛОЖЕНИЕ

Принципи, които държавите членки трябва да прилагат, при оценяването на обема, междинното потребление и операциите с останалия свят при жилищните услуги**1. ОБЕМ НА ЖИЛИЩНИТЕ УСЛУГИ****1.1. Основни методи**

Обичайно в националните сметки жилищните услуги обхващат не само услугите във връзка с наетите жилища, а и тези във връзка с жилищата, обитавани от собственика. За оценяването на обема на жилищните услуги, в параграф 3.75 от приложение А на въведената с Регламент (ЕС) № 549/2013 Европейска система от национални и регионални сметки (ЕСС 2010) се постановява, че „продукцията на услуги на собствениците за обитавани от тях собствени жилища се оценява по изчислената стойност на наема ⁽¹⁾, който наемател би плащал за същото жилище, като се вземат предвид фактори като местоположение, благоустройство на района и други, както и размерът и качеството на самото жилище“. По принцип съществуват няколко метода за оценяване на стойността на услугите за жилищата, обитавани от собственика:

- стратификационен метод, основан на действителните наеми, при който информацията за жилищния фонд, разбит по слоеве, се съчетава с тази за действителните жилищни наеми във всеки слой;
- метод на разходите на ползвателите, при който отделно се оценяват междинното потребление, потреблението на основен капитал, другите данъци с приспаднати субсидии за производство, както и нетният оперативен излишък. Обемът на жилищните услуги е сбор от тези компоненти;
- метод на самооценка, при който от обитавашите жилищата си собственици се иска да оценят потенциалния наем за своя имот;
- административни оценъчни методи, при които потенциалният наем се определя от трети страни, например от държавата за данъчни цели.

Предпочитаният метод е стратификационният, при който се взимат действителните жилищни наеми. Този метод може също да бъде използван за оценяване на стойността на действителните жилищни наеми – чрез извадка на действително плащаните наеми, и на стойността на жилищните услуги при отдавани с нулев или нисък наем жилища (вж. раздел 1.4.1 за по-подробни сведения).

Методът на разходите на ползвателите следва да бъде прилаган само при определени условия и само за тези слоеве на жилищния фонд, където няма данни за действителните жилищни наеми или където те са статистически ненадеждни.

Методът на самооценка не следва да се използва, главно поради субективния фактор при оценяването, който води до значителна несигурност на получените данни.

Административните оценъчни методи могат да доведат до получаването на необективни данни, особено когато са свързани с данъчното облагане. Понякога обаче за някои слоеве може да има данни от методите на обективна оценка. Приемливо е те да се използват, когато може да се докаже обективността на метода и сравнимостта на получените данни.

При стратификационния метод наемната стойност на жилищния фонд се оценява, като се използват данни за действителните жилищни наеми. Това може да се тълкува като процедура за определяне на брутната стойност от нетната, на базата на подхода, при който цената се умножава по количеството. Изисква се стратификация на жилищния фонд, за да се получи надеждна оценка и да се включат по подходящ начин относителните ценови разлики. Впоследствие за всички жилища в този определен слой се прилага средният действителен наем за слоя. Ако наличната информация е получена чрез извадки, това определяне на брутната стойност от нетната се отнася както за част от наетите жилища, така и за всички жилища, обитавани от собственика. Подробната процедура за определяне на наема при даден слой обикновено се прилага за базова година и след това се екстраполира за текущите години.

Наемът за жилищата, обитавани от собственика, който се взима при стратификационния метод, е наемът за необзаведено жилище, практикуван на частния пазар на жилищни наеми. За да се определи условният наем на жилищата, обитавани от собственика, следва да бъдат използвани наемите за необзаведени жилища според всички договори, сключени на частния пазар. Следва да бъдат включени наемите за частни жилища, които са ниски поради държавно регламентиране.

⁽¹⁾ От съображения за съгласуваност с ЕСС 2010, навсякъде в настоящия текст се използва терминът „наем“.

Ако източникът на информация е наемателят, може да се наложи наблюдаваният наем да се коригира, като се добави евентуална надбавка към него, плащана пряко на собственика. Ако размерът на извадката за наблюдаваните наеми, както са дефинирани по-горе, не е достатъчно голям, за определянето на условия на жилищата, обитавани от собственика, могат да се използват и наблюдаваните наеми за обзаведени жилища, при условие че те се коригират с елемента на обзавеждането. По изключение могат също да се използват завишени наеми за жилищата, които не са частна собственост. Не трябва да се използват ниски наеми за жилища, отдавани под наем на роднини или на служители (вж. раздели 1.2.3 и 1.4.1 за по-подробни сведения).

Стратификационният метод може да бъде използван също за определянето на brutната стойност от нетната за всички отдадени под наем жилища. Средният условно изчислен наем, както е описано по-горе, може да не бъде подходящ за някои сегменти на пазара на жилищни наеми. Например намалените наеми за обзаведени жилища или завишените наеми за жилища, които не са частна собственост, може също да не са подходящи за оценяване на действително наетите жилища. По-специално, при действително наетите обзаведени жилища разходите за обзавеждане всъщност са част от наема и следва да бъдат включени при изчисляването на обема на услугите. Този проблем може да бъде преодолян, като се предвиди отделен слой за действително наетите обзаведени или социални жилища и се съчетае с подходящи средни наеми.

По принцип наемът следва да изключва разходите за отопление, вода, електричество и пр. Когато източниците на данни не позволяват това, трябва да се осигури съответствие между наемите и междинното потребление (вж. раздел 2 за по-подробни сведения).

Липсата на представителен действителен наем при даден слой жилища, обитавани от собственика, в повечето случаи може да се преодолее чрез екстраполация или регресия.

Алтернатива на стандартния стратификационен метод, при който се екстраполират средните наеми при даден слой, е хедоничната регресия. Накратко, при нея цената на всяка характеристика на жилището (размер, местоположение, наличие на балкон и др.) се определя въз основа на извадкови данни за наетите жилища. Обемът на жилищните услуги се получава, като всяка от характеристиките на (представителна извадка на) жилищния фонд се умножи по цената за предоставеното от тази характеристика удобство. Регресионните методи позволяват да се вземат предвид повече променливи и могат да бъдат особено ефективни при слоевете с липсващи наблюдавани наеми.

Това, естествено, не решава проблема при крайни случаи, например когато всички жилища са заети от собственика или когато липсва развит пазар на наеми. За всички такива случаи следва като обективна оценка да се прилага методът на разходите на ползвателите. Методът на разходите на ползвателите следва да се прилага само спрямо жилищата, обитавани от собственика.

Подробности за метода на разходите на ползвателите

Методът на разходите на ползвателите следва да се прилага само когато стратификационният метод, основан на действителните наеми, не може да се използва поради непредставителност на пазара на наеми.

За такъв обичайно се приема случаят, когато са изпълнени посочените по-долу условия: 1) измерителят на обема (брой жилища или квадратни метри жилища) на наетите частни жилища е под 10 % от измерителя на общия обем (брой жилища или квадратни метри жилища) на жилищата и 2) ако 1) е изпълнено и делът на всички наети – по пазарен и непазарен път – жилища в общия жилищен фонд надвишава 10 %, разликата между пазарните и другите платени наеми е повече от тройна. Дори ако са изпълнени и двете условия дадена държава членка може да избере да използва стратификационния метод, стига данните да са с достатъчно качество. Стратификационният метод следва да се използва, когато условията не са изпълнени и когато не може да се докаже, че за значителна част от жилищния фонд няма представителни пазарни наеми и че получените данни по метода на разходите на ползвателите са по-съпоставими. Ако е обосновано, методът на разходите на ползвателите може да се прилага за целия жилищен фонд или за части от него. Когато се решава как частите на жилищния фонд, спрямо които се прилага методът на разходите на ползвателите, да се обособят от тези, спрямо които се прилага стратификационният метод, следва да се взимат предвид и фактори като ограниченията при данните и свойствената на държавата ситуация.

По метода на разходите на ползвателите обемът на жилищните услуги е сборът на междинното потребление, потреблението на основен капитал, другите данъци, намалени със субсидиите за производство, и нетния оперативен излишък. За жилищата, обитавани от собственика, работата, която собственикът извършва, не се отчита като вложен труд ⁽²⁾. Опитът е показал, че потреблението на основен капитал и нетният оперативен излишък са двете най-големи позиции, всяка от които представлява 30—40 % от обема.

⁽²⁾ Концептуално е възможно собствениците, които обитават жилищата си, да наемат поотделно или съвместно домашни помощници, без да прибягват до други статистически единици като жилищни корпорации или дружества за управление на услуги. В такъв случай обемът по метода на разходите на ползвателите следва да съдържа надбавка: възнаграждението на наетите лица.

Потреблението на основен капитал следва да се изчислява по модела на постоянната инвентаризация (МПИ) или по други одобрени методи. За жилищните сгради, обитавани от собственика, следва да има отделна оценка.

Нетният оперативен излишък следва да се измерва, като спрямо нетната стойност, по текущи цени, на фонда жилища, обитавани от собственика, се прилага постоянна действителна годишна норма на възвръщаемост от 2,5 % (заместваща стойност). Действителната годишна норма на възвръщаемост от 2,5 % се прилага спрямо стойността на фонда по текущи цени, тъй като увеличението на текущата стойност на жилищата вече е взето предвид в МПИ. Същата норма на възвръщаемост следва да се прилага спрямо стойността, по текущи цени, на земята, върху която са разположени жилищата, обитавани от собственика.

Може да бъде трудно стойността на земята по текущи цени да се наблюдава годишно. Отношенията на стойността на земята към стойността на сградите при отделните слоеве могат да се изведат, като се анализира съставът на разходите за новите къщи и за съответната земя.

Принцип 1:

За съставянето на данните за обема на жилищните услуги държавите членки прилагат стратификационния метод, основаващ се на действителните жилищни наеми, чрез директна екстраполация или иконометрична регресия. При жилищата, обитавани от собственика, това се изразява в използването на действителните наеми за подобни наети жилища. В основателния и изключителен случай, когато няма данни за действителните жилищни наеми или тези данни са статистически ненадеждни, може да се прибегне към други обективни методи като метода на разходите на ползвателите. Когато данните за обема на жилищата, обитавани от собственика, се съставят по метода на разходите на ползвателите, допълнителна обосновка не е необходима, ако са изпълнени следните две условия: 1) делът на частно наетите жилища е по-малко от 10 % от жилищния фонд и 2) ако 1) е изпълнено и делът на всички наети – по пазарен и непазарен път – жилища в общия жилищен фонд надвишава 10 %, разликата между пазарните и другите платени наеми е повече от тройна.

1.2. Стратификация на жилищния фонд

1.2.1. Фактори за нивото на наемите

Първият набор от променливи за нивото на наемите се отнася до характеристиките на жилището и сградата. Като начало размерът на жилището е важен както като площ, така и като брой стаи. Колкото по-голямо е жилището, толкова по-висок ще бъде наемът. Същевременно наемът на квадратен метър обикновено намалява с размера на жилището. За някои категории жилища обаче (например апартаменти в столични градове) може да има U-образна зависимост на цената на квадратен метър от размера на жилището. Друг важен фактор са удобствата в жилището. Те могат да обхващат променливи като наличието на баня, балкон/тераса, специално подово покритие или специална облицовка на стените, открита камина, централно отопление, климатична инсталация, специално остъкляване и други мерки за шумоизолация и термоизолация; разположението също е от значение. По отношение на сградата влияние могат да имат удобства като гараж, асансьор, плувен басейн, градина (на покривна тераса) или разположението на жилището в сградата. Видът на сградата (самостоятелна сграда, къща на калкан, апартамент), архитектурата, възрастта или броят на жилищата в сградата могат също да влияят на наема.

Вторият набор от променливи се отнася до характеристиките, свързани с околната среда. Добре известен фактор е разликата в наема между сравними жилища в града и на отдалечено място. Разстоянието до икономически център или ландшафтът (равнинна или планинска местност) могат да бъдат съществени фактори. Върху действителния наем биха могли да влияят и фактори, свързани с квартала, като изглед, околни зелени площи, удобен и близък транспорт, магазини и училища или репутацията и сигурността на даден район.

Друг набор от променливи може да бъде обобщен като социално-икономически фактори. Например в повечето държави членки наемите се влияят от съответната регламентация като например тавани на наемите или субсидии за наемите. Върху наема биха могли да влияят и фактори като давността на договора за наем, вида на договора (временен, постоянен), броя на обитателите на жилището (при комунални квартири), вида собственик (държавно, на жилищна асоциация, частно, на работодателя) или наемната политика на собственика.

Очевидно е, че върху наемите могат да влияят и допълнителни фактори. Събирането на данни за всички гореспоменати фактори обаче може да претрупа въпросниците. Затова за целите на стратификацията може да се използват капиталови стойности. Основанието за използването на капиталовата стойност на дадено жилище е, че тя отразява всички негови важни характеристики. Поради това капиталовата стойност може да се разглежда като косвен стратифициращ фактор. Възможен подход, особено в държавите членки, където наетите жилища представляват малка част от жилищния фонд, може да бъде да се използва отношението на капиталовата стойност към действителния наем. Ако това отношение е устойчиво, подобен метод би позволил да се определи наемната стойност на жилищата, обитавани от собственика. Освен това капиталовите стойности не изключват използването на критерии за „физическа“ стратификация; те могат да бъдат комбинирани. В такъв случай се приема, че капиталовите

стойности отразяват липсващите критерии за физическа стратификация. Така или иначе капиталовите стойности, които ще се използват при изчисляването на наемите, трябва да се основават на обективна оценка за актуална базова година.

На практика стратификацията е различна в отделните държави членки по отношение както на броя слоеве, така и на точните критерии за дефинирането им. Макар че на пръв поглед това може да представлява известен проблем, трябва да се подчертае, че някои основни критерии, като размер и (географско) местоположение на дадено жилище, се използват почти навсякъде. Освен това уместността на другите характеристики е различна в отделните държави членки и е най-добре самите те да определят съществените критерии.

Принцип 2:

За целите на стратификацията държавите членки използват съществените характеристики на жилищата. Те могат да се отнасят до характеристиките на жилището и на сградата, до околната среда на жилището или до социално-икономически фактори. За целите на стратификацията се допуска и използването на актуални капиталови стойности, стига те да се основават на обективна оценка.

1.2.2. Подбор на критериите за стратификация

Предвид различните характеристики, които влияят върху наема на дадено жилище, първата задача е да се проучат променливите със съществено въздействие. Един от начините да се открият съществените променливи е да се изготви табличен анализ на наличната статистическа информация. За целите на обективната оценка изглежда полезно разглеждането на дисперсията на действителните наеми в рамките на даден слой. Това създава стимул за евентуално усъвършенстване на стратификацията чрез избирането на слоеве с цел минимизиране на дисперсията в рамките на даден слой. Ето защо се препоръчва да се изчислява дисперсията в рамките на един слой поне там, където стратификацията влияе върху равнището не само на действителните наеми, но и на условните.

По-сложен подход предлагат съвременни статистически техники като (многофакторния) регресионен анализ. Подобна техника позволява да се оцени влиянието на отделните променливи, така че варирането на наемите да може да се отнася към дадени характеристики. Накратко, обяснителната способност на дадена променлива може да бъде количествено определена чрез корелационния коефициент. Като допълнителен резултат тази техника позволява подреждане на характеристиките според тяхната същественост. Това помага да се определи къде стратифицирането трябва да е по-детайлно. Комбинирането на най-важните променливи, чрез използването на многофакторната регресия, изтъква цялостните им обяснителни възможности. Използването на съвременни статистически техники за подбор на съществените променливи се приема за ефективен начин за стратифициране на жилищния фонд. Регресионният анализ може освен това да се използва пряко за оценяване на наемите, например под формата на хедонистични модели. Техниката е полезен инструмент и за оценяването на средния наем за слоевете, за които няма съответстващи наблюдения в сектора на наемите (празни слоеве).

Допълнително предимство на подбора на критерии за стратификация чрез прибягване до съвременни статистически техники е, че така се избягва необходимостта да се предвиждат унифицирани критерии за всички държави членки. За получаването на съпоставими данни е достатъчно да се определи подреждане по важност на най-съществените критерии във всяка държава членка и да се посочи изискваното цялостно ниво на обяснителни възможности. Разбира се, подобен регресионен анализ зависи в огромна степен от наличните статистически данни. Дори и при ограничени статистически данни обаче това може да бъде стимул за бъдещи подобрения.

Като се има предвид, че информацията за различните променливи, влияещи върху наемите, зависи главно от развитието на основната статистика, възможността за използването на усъвършенствани статистически техники може понастоящем да е ограничена. Затова се препоръчва стандартен метод, т.е. държавите членки да прилагат всички съществени критерии, както са изведени от табличните анализи. За целите на стратификацията на жилищния фонд трябва да се използват минимум размерът, местоположението и поне още една съществена характеристика на дадено жилище; тази стратификация трябва да доведе до създаването на таблица с минимум 30 клетки. Разбивката на жилищния фонд трябва да бъде значима и представителна за общия жилищен фонд. За определяне на съществените обяснителни променливи за подбор на слоевете могат да се използват съвременни статистически техники.

На практика обаче дадена държава членка може да предпочете използването на по-малко променливи или на променливи, различни от тези, предписани от стандартния метод. Това е приемливо, стига (многофакторният) регресионен анализ да демонстрира достатъчно обяснителни възможности. С оглед на съпоставимостта на получените данни се препоръчва минимален корелационен коефициент от 70 %. Тази минимална стойност би била приемлива в контекста на голяма извадка с нулеви или ниски наеми и с отстраняване на нетипичните случаи.

Принцип 3:

Държавите членки извеждат съществени критерии за стратификация посредством таблични анализи или статистически техники. Като минимум се взимат предвид размерът, местоположението и поне още една важна характеристика на дадено жилище. Изготвя се таблица, която съдържа минимум 30 клетки и в която са обособени най-малко три класа размери и два типа местоположение. Използването на по-малко или на други променливи се допуска, ако преди това е било доказано, че (многофакторният) корелационен коефициент достига 70 %.

1.2.3. Действителни и условни наеми

Условният наем се определя въз основа на наблюдаваните действителни жилищни наеми. За целите на изчисляване на условния наем наемът се дефинира като дължимата цена за правото на обитаване на необзаведено жилище. С оглед на тази дефиниция може да се наложи корекция на наблюдаваните наеми.

Разходите за отопление, вода, електричество и др. следва да се изключат от наемите, макар че на практика обособяването им понякога може да е трудно. С оглед на съответствието с правилата за оценяване на ЕСС 2010, обемът на жилищните услуги следва да бъде по базисни цени.

При наблюдаваните наеми може да се окаже съществено да се отчитат някои видове държавно подпомагане. Дадено домакинство например може като потребител да има право на бюджетен трансфер (например субсидиране на жилищния наем), но поради административни причини това подпомагане да се изплаща направо на наемодателя. В зависимост от източника на информация наблюдаваният наем може да е различен. Ако източникът на информация е наемателят, наблюдаваният наем може да трябва да се коригира чрез добавянето на евентуална надбавка над наема.

Освен това взимането на действителните жилищни наеми при изчисляването на условния наем изисква да се изяснят няколко основни въпроса, които влияят върху хармонизирането на данните. Първият въпрос е дали при изчисляването на условния наем да се взимат всички действителни жилищни наеми или само тези при новоподписаните договори. В зависимост от целта могат да бъдат приведени различни теоретични доводи в подкрепа на действителните жилищни наеми при новоподписаните договори, при договорите, подписани през годината на строителството, или при „средните“ за пазара договори. С оглед на общото правило, т.е. да се използват наемите за подобни жилища, основата за изчисляването на условния наем не следва да се ограничава до наемите при новоподписаните договори. Като се има предвид, че „средните“ наеми се използват за сектора на наемите, същите трябва да важат и за жилищата, обитавани от собственика. Освен това, друго решение вероятно би породило големи затруднения в редица държави членки, когато се прилага стратификационният метод. Накратко, заключението е, че за изчисляването на условния наем трябва да се използват средните действителни жилищни наеми, взети за всички договори. Следователно при изчисляването на средните наеми трябва да се взимат предвид и наемите за частни жилища, които са ниски поради държавно регламентиране.

Вторият въпрос е дали за изчисляването на условния наем могат да се взимат наемите за жилища, които не са частна собственост. Като се има предвид, че жилищата, обитавани от собственика, са предимно частна собственост, за изчисляването на условния наем за тези жилища по принцип би трябвало да се взимат само действителните наеми за частни жилища. Ако обаче няма достатъчно наблюдавани действителни наеми за частни жилища, които да представляват достатъчна основа за изчисляването на условния наем, по изключение може да се използват наемите за жилища, които не са частна собственост, при условие че бъдат подходящо завишени, за да служат като заместител на наемите за частни жилища.

Допълнителен въпрос е използването, за разширяване на основата за условния наем, на наемите за обзаведени жилища. По принцип основата за изчисляване на условния наем на жилищата, обитавани от собственика, са наемите за необзаведени жилища. Поради това наемите за обзаведени жилища не могат да бъдат използвани пряко. За да не се получат неверни данни за условния наем, от тези наеми следва да се приспада дължимата сума за използване на мебелите.

Принцип 4:

За целите на изчисляване на условния наем, под наем се разбира наемът за необзаведено жилище. Ако източникът на информация е наемателят, наблюдаваният наем може да трябва да се коригира чрез добавянето на евентуална надбавка над наема, която поради административни причини се плаща пряко на наемодателя. За съставяне на данните за условния наем се използват всички подписани договори за наем на частно необзаведено жилище. Поради статистически съображения по изключение може да се използват наемите за жилища, които не са частна собственост, при условие че бъдат подходящо завишени, за да служат като заместител на наемите за частни жилища. Аналогично, в основата за условния наем могат да се включат наемите за обзаведени жилища, след приспадане на разликата между наемите за обзаведени и за необзаведени жилища.

1.3. Източници за оценката за базовата година и методи за екстраполация

1.3.1. Жилищен фонд

Съществен елемент на изчисляването по стратификационния метод е информацията за жилищния фонд. Тази информация служи за универсална база за методите на екстраполация. В общи линии жилищният фонд се състои от всички сгради или части от тях, които се използват като жилища. По-подробни сведения се съдържат в раздел „Специфични проблеми“. Основните използвани източници за установяването на такъв жилищен фонд са преброяванията на сградите, административните регистри на сградите или преброяванията на населението. След това стойността от базовата година се актуализира, за да се получи оценката за текущата година.

Що се отнася до жилищния фонд за базовата година, преброяванията на сградите като че ли са най-малко проблематични и най-пълни, особено когато се извършват заедно с преброяване на населението. Административните регистри на сградите зависят предимно от правни процедури, което може да доведе до неясноти, например за това дали разширенията, подобренията, преустройствата и събарянето на жилищата са правилно заведени. Използването на информацията, предоставяна от домакинствата при преброяванията на населението, като основа за оценяване на жилищния фонд може да породи проблеми, тъй като при тези данни обикновено не се отчитат в достатъчна степен неосновните жилища, които не са обитавани към датата на преброяването.

Принцип 5:

Държавите членки съставят данните за жилищния фонд през базовата година, като използват като първоначална основа преброяването на сградите, преброяването на населението или административния регистър на сградите. Преброяването на сградите обикновено предоставя най-изчерпателни данни, докато административните регистри на сградите и преброяванията на населението налагат, за да се постигне изчерпателност, чести и обстойни проверки.

1.3.2. Действителни жилищни наеми

Вторият основен елемент за изчисляване на обема на жилищните услуги по стратификационния метод са действителните жилищни наеми. Информацията за действителните наеми през базовата година може да бъде получена чрез преброяване – например на населението, или извадково изследване – например изследване на бюджета на домакинствата или специално изследване на наемите. В първият случай е вероятно действителните наеми да са обхванати изцяло и изчисленията да засягат единствено равнището на условните наеми. При извадковите изследвания изчисленията засягат равнището както на действителните, така и на условните наеми. Ясно е, че преброяването предоставя широка основа за надеждна информация. Изследванията на бюджета на домакинствата обикновено също се считат за доста надеждни, особено по отношение на стоките от първа необходимост. От друга страна е известно, че често срещан проблем при този вид изследвания са разликите в дела на неотговорилите. Ако жилищата се разглеждат повече като лукс, отколкото като благо от първа необходимост, този проблем би изкривил получените от изчислението данни и поради това следва да бъде предвиден компенсаторен механизъм. Друг проблем на изследването на бюджета на домакинствата, поне в някои държави членки, е малкият размер на извадките, което може да ограничи възможността за стратифициране на наемите. Във всеки случай наличните допълнителни източници следва да се използват максимално. Такава ситуация може например да възникне в държави членки, където голяма част от жилищата са под обществен контрол и жилищните агенции трябва да представят отчети. Освен това, като постоянна задача за подобряване на получаваните данни, следва да се проучват алтернативни източници като специализирани изследвания на наемите.

Принцип 6:

За да изведат действителните наеми при даден слой, държавите членки използват най-широкообхватните и надеждни източници, каквито са преброяванията на населението или изследванията на домакинствата. За подобряване на надеждността и изчерпателността и особено – на стратификацията, следва да се оценяват алтернативни източници.

1.3.3. Екстраполация на получените данни за базова година

Само няколко държави членки разполагат с годишни данни, които им позволяват ежегодно да преизчисляват изцяло обема на жилищните услуги за жилищата, обитавани от собственика. В повечето държави членки получените данни за дадена година се приемат за база за сравнение и впоследствие се актуализират, за да се оцени чрез показатели стойността за текущата година. Актуализирането се прави, като се използва комбиниран показател на общия обем на жилищните услуги за базовата година или чрез отделно екстраполиране на жилищния фонд и на наема при даден слой. Въпреки че по принцип получените данни би следвало да са сходни, структурните измествания, например в съотношението между наетите жилища и жилищата, заемани от собственика, могат да доведат до разлики. Освен това едно отделно изчисляване би позволило да се провери верността на данните.

По отношение на използваните показатели, количественият индекс се извежда главно от продукцията на строителния отрасъл. Ценовият показател, от друга страна, често се основава на индекса на цените на наемите, който е част от индекса на потребителските цени. Това може да причини изкривяване в случаите, когато допускането, че условните наеми следват движението на общата стойност не е оправдано, например поради обществено регламентиране на наемите. Ето защо е като че ли по-добре условните наеми да се екстраполират, като се използва – както за базовата година – ценови индекс, отразяващ движението на наемите за частните жилища. Освен това трябва да се вземе предвид фактът, че по принцип ценовите индекси не отчитат ценовите повишения, дължащи се на качествени промени. Затова ценовите индекси трябва да се допълнят с качествен показател, отразяващ подобренията.

В крайна сметка изглежда от полза да се минимизира ефектът на структурните промени върху получените данни, като се ограничи периодът на екстраполация. В тази връзка, предвид периодичността на съответната основна статистика, изглежда уместно базовият показател за жилищния фонд да се определя веднъж на 10 години, което е обичайният интервал при преброяванията на населението. От своя страна базовият показател за ценовия елемент (наемът по слоеве) следва да се определя поне на пет години, което е обичайният интервал при изследванията на бюджета на домакинствата.

Принцип 7:

Ако не е възможно ежегодно да извършват изцяло нова оценка на обема на жилищните услуги, държавите членки могат да екстраполират стойността за дадена базова година, като използват подходящи количествени, ценови и качествени показатели. Екстраполацията на жилищния фонд и на средния наем се прави за всеки слой. При екстраполацията действителните и условните наеми се изчисляват самостоятелно. Ако е необходимо, броят на използваните за екстраполацията слоеве може да е по-малък от използваните за изчислението за базовата година. За да се екстраполира условният наем на жилищата, обитавани от собственика, по принцип трябва да се използва ценови индекс на наемите за частните жилища. Във всеки случай базовият показател за жилищния фонд не следва да се определя за период по-дълъг от 10 години, а този за ценовия елемент – за период по-дълъг от пет години; иначе подобно качество следва да се постигне чрез подходящи други методи.

1.4. Специфични проблеми

1.4.1. Жилища без наем или с нисък наем

При събирането на данните за действителните жилищни наеми понякога се наблюдават нулеви или много ниски стойности на наемите. При жилищата без наем това води до странната ситуация, при която жилищната услуга действително се предоставя, но без (видимо) заплащане. В подобни случаи изглежда е уместно да се коригира наблюдаваният действителен нулев жилищен наем. Би било логично така да се подхожда и спрямо жилищата с нисък наем.

Освен нормативната намеса има и други причини, поради които могат да се наблюдават безплатни или евтини жилища. Един от примерите е когато служител обитава ведомствено жилище, като плаща нисък или нулев наем. Това може да се отнася до всички видове наети лица, включително домашни помощници и охранители. В този случай действителният жилищен наем трябва да се коригира, като разликата между действителните и сравнимите наеми се третира като възнаграждение в натура (вж. ЕСС 2010, приложение А, параграфи 4.04—4.06). Друг пример са жилищата, които се отдават под наем на роднини или приятели за нулев или много нисък наем. В този случай коригирането може да се извърши просто като тези жилища се прекласифицират от сектора на наетите жилища в сектора на жилищата, обитавани от собственика. Такава корекция изглежда уместна и когато наемателите плащат глобална сума, т.е. предплащат наема за период по-дълъг от обичайния.

Принцип 8:

Действителният наблюдаван наем при отдаването безплатно или за нисък наем жилища се коригира, за да се включи пълната жилищна услуга. За изчисляването на условния наем на некоригирана база не се отчитат нулевите и ниските наеми. Поради това, при изчисляването както на действителните, така и на условните наеми следва да се правят корекции, така че полученият обем да отразява цялата предоставена жилищна услуга.

1.4.2. Ваканционни домове

Ваканционните домове обхващат всички видове жилища за прекарване на свободното време, като например недалечна къща, използвана за почивните дни в края на седмицата, която се използва за къси периоди много пъти през годината, или по-далечни курортни домове, които се използват за по-дълги периоди, но само няколко пъти в годината. На пръв поглед случаят с наетите ваканционни домове не изглежда проблематичен, тъй като действителният заплащан наем се взема като мярка за обема. Ако обаче действителните наеми се събират на месечна база, екстраполацията до годишната обща стойност може да доведе до надценявания, ако не бъде включена допълнителна информация за средното време на обитаване.

За изчисляване на условия наем на ваканционните домове, обитавани от собственика, най-логичният подход е да се стратифицират тези имоти и да се приложи подходящият среден годишен наем за действително наетите такива домове. Годишните наеми косвено отразяват средното време на обитаване. При трудности може да се използва заместващ метод, т.е. да се събере информация за ваканционните домове в един слой и да се приложи средният годишен наем за действително наетите ваканционни домове спрямо ваканционните домове, обитавани от собственика. Трето, при ваканционните домове, които представляват много малка част от жилищния фонд или които не могат да бъдат отделени от другите жилища, се допуска да се използва пълният годишен наем за обикновени жилища в същия слой по местоположение. Този подход изглежда обоснован дори при курортните домове предвид факта, че те винаги са на разположение на собственика и също се използват безплатно от него или от неговите приятели или роднини.

В изключителния случай на липсващи или статистически ненадеждни данни за действителните наеми при дадени слоеве ваканционни домове могат да се използват други обективни методи, като например методът на разходите на ползвателите. Ако се използва само методът на разходите на ползвателите като единствен реалистичен метод за такъв вид жилище и ако не може да се смята, че ваканционните жилища винаги са на разположение на собственика през цялата година, трябва, за да се осигури съпоставимост, да се възприеме обосновано допускане за средното време на обитаване. Ако допускането за средното време на обитаване е обосновано, трябва да се обърне внимание на необходимостта да се осигурят реалистични крайни данни, т.е. изчисленият по метода на разходите на ползвателите обем да покрива всички разходи. Това може да се постигне, като се направи корекция, за да се отрази средното време на обитаване само спрямо нетния оперативен излишък.

Принцип 9:

Ваканционните домове обхващат всички видове жилища за прекарване на свободното време – недалечна къща, използвана за почивните дни в края на седмицата, или по-далечен курортен дом. За да се оцени обемът на услугите, свързани с ваканционните домове, за предпочитане е да се използват средногодишните наеми за подобни квартири. Годишните наеми косвено отразяват средното време на обитаване. Макар че стратификацията изглежда желателна, ваканционните домове могат да бъдат групирани в един слой. Ако на ваканционните домове се пада много малка част от жилищния фонд, може да се използва пълният годишен наем за обикновени жилища в същия слой по местоположение. В обосновани изключителни случаи на липсващи или статистически ненадеждни данни за действителните наеми при дадени слоеве ваканционни домове могат да се използват други обективни методи, като например методът на разходите на ползвателите.

1.4.3. Ваканционна собственост

При ваканционната собственост брокер на недвижими имоти продава правото на престой за определен период в годината в определено жилище, разположено в туристически район, и поема грижата за управлението на този имот. Правото се гарантира от удостоверение, което се издава след първоначалното плащане. Това удостоверение може да бъде търгувано по текущи цени. Допълнително се дължат периодични плащания за покриване на административните разходи.

От това изложение следва, че първоначалното плащане следва да се разглежда като инвестиция, тъй като издаденото удостоверение прилича на ценна книга. Това се подкрепя от факта, че по закон поне в една държава членка купувачът придобива вещно право. Затова би било полезно първоначалното плащане да се отчита в националните сметки като нематериален актив. Освен това изглежда логично услугата по настаняване без наем да се разглежда като дивидент в натура, плащан от брокера на недвижими имоти.

Фундаменталният проблем е, че услугата фактически се предоставя от ваканционната собственост, която не е включена в икономическия продукт. Логично това налага корекция. Като начало, ако за заместител се приеме периодичното плащане, това означава косвено, че не се прави корекция за услугата по настаняване, тъй като периодичното плащане е за различна услуга – управленските разходи. Друга теоретична възможност е първоначалното плащане да се разглежда като предплащане на предоставената услуга и да се разпредели по съответните периоди на обитаване. Освен статистическите проблеми за практическото прилагане на този модел има, изглежда, и правно противоречие, тъй като непосредственото тъкуване е покупка на услуга, а не придобиване на актив.

Друга възможност е да се изведе заместител от годишните действителни наеми за подобни квартири (без включена храна). Това решение се подкрепя от факта, че квартирите, които са ваканционна собственост, са разположени в туристически райони и наемането им става редом с това на ваканционни апартаменти. При трудности, за ваканционната собственост се допуска използването на двата други метода, предложени за ваканционните домове. Условните наеми следва да се изчисляват на нетна основа, за да се избегне двойно отчитане на разходите, покривани от периодичните плащания.

Принцип 10:

Към ваканционната собственост може да се подхожда по същия начин, както към ваканционните домове.

1.4.4. Квртиранти в резервни стаи

В повечето държави членки голям брой студенти биват настанявани в резервни стаи. Често тази практика обхваща други млади хора или такива, които са наети на работа, която налага да бъдат далеч от дома си. Ако стаята е част от отдавано под наем жилище, т.е. има пренаемане, няма големи проблеми. Наемът на резервната стая може да се разглежда като принос към действителния жилищен наем, т.е. налице е трансфер между домакинства. Ако обаче стаята е част от жилище, обитавано от собственика, и се включи както наемът, плащан от наемателя, така и целият условен наем, това ще представлява двойно отчитане. Възможно добро решение е да се вземе действителният наем, плащан от квартиранта за процента от жилището, което той обитава, и да се изчисли условно наемът за останалата част. Това обаче може да е практически неприложимо. Вместо това наемът може да се разглежда като трансфер, състоящ се в споделянето на жилищните разходи. Това ще е подобно на първия случай, доколкото действителният наем за резервната стая се разглежда като принос към условния наем на жилището, обитавано от собственика. В резултат на това третиране ще се наложи корекция, ако секторът на домакинствата е разделен на групи.

Допълнителен въпрос е как да се третира пренаемането на няколко стаи. В този случай се предполага, че терминът „квртирант в резервна стая“ се прилага само когато собственикът или самият основен квртирант също продължава да обитава жилището. Иначе пренаемането следва да се разглежда като отделна икономическа дейност (услуга за предоставяне на жилище или пансион).

Принцип 11:

Наемите за резервните стаи на дадено жилище се приемат за принос към основния наем, доколкото собственикът или основният наемател продължава да обитава жилището.

1.4.5. Необитавани жилища

Първо, наетото жилище винаги се разглежда като обитавано, дори ако наемателят избере да живее другаде. Второ, в духа на общото решение за ваканционните домове и ваканционната собственост, годишният наем косвено отразява средното време на обитаване. Затова проблемът с необитаваните жилища засяга само ненаетите жилища, които не се използват от собственика, т.е. които са на разположение за продажба или отдаване под наем. В такива случаи не се предоставя жилищна услуга, така че следва да се отбелязва нулев наем.

Необходимата информация за определянето на обитаемостта на даден ненает имот не може да се основава на твърденията на собственика или съседите. При отсъствието на подобна информация наличието на мебели може да се използва като признак за обитаемостта на имота. От друга страна, немебелираните жилища могат да бъдат считани за необитавани, тъй като е трудно да се приеме, че се предоставя жилищна услуга. Необитаваните жилища следва да обхващат и жилищата, върху които собствеността е възвръната след несъстоятелност или които са празни за кратък период, защото дадена жилищна агенция не е намерила веднага нов наемател. Граничен случай представляват необитаваните напълно обзаведени жилища, които собственикът може да използва незабавно. Тук може да се твърди, че не се предоставя жилищна услуга, доколкото те не се обитават действително от собственика. Тъй като обаче случаят е сходен с този на наето, но необитавано жилище, изглежда подходящо да се отчита наем. Затова обзаведените жилища, заемани от собственика, се разглеждат по принцип като обитавани.

Необитаваните жилища все пак могат да пораждат разходи – текущи разходи за поддръжка, електричество, застраховка, данъци и т.н. Тези разходи следва да се включват към междинното потребление, други производствени данъци и т.н. Както в случая с предприятие, което не произвежда услуги, това може да води до отрицателна добавена стойност.

Когато се използва методът на разходите на ползвателите, необитаваните жилища следва да бъдат правилно разграничени от останалата част на жилищния фонд, така че обемът да не се влияе имплицитно в изчисленията, като се вземат предвид всички компоненти на разходите – потреблението на основен капитал и нетният оперативен излишък. На пръв поглед случаят с необитаваните жилища в контекста на настаняването в социални жилища може да представлява известен проблем поради сходния имплицитен ефект върху обема при подхода на сумиране на разходите, който се използва при непазарните сектори, предоставящи социални жилища. В този случай обаче се приема, че въздействието е незначително. Освен това необитаваните жилища в контекста на социалните жилища винаги могат да се приемат за обитавани, тъй като са на разположение за използване от собственика (държавно управление или организации с нестопанска цел, обслужващи домакинствата) за целите на функцията за предоставяне на социална закрила.

Принцип 12:

За жилище, неотдадено под наем, което е на разположение за продажба или отдаване под наем, се отчита нулев наем. Обзаведено жилище, заемано от собственика, по принцип се третира като обитавано жилище.

1.4.6. Гаражи

Гаражите са част от формирането на брутен основен капитал, поради което е подходящо не само да се включи услугата по наемане на гаражи в крайния продукт на икономиката, а и да се изчислява условен краен продукт за гаражите, използвани от собственика. В двата случая гаражът е част от удобствата на жилището. Тук следва да спадат навесите за паркиране на автомобили и паркоместата, тъй като те вероятно имат същата функция.

Параграф 3.75 от приложение А към ЕСС 2010 гласи, че „[з]а гаражите, които се намират отделно от жилищата и които се използват от собственика за крайно потребление във връзка с използването на жилището, се прави подобно условно изчисление“.

Обикновено жилищата, обитавани от собственика, са повече от отдаваните под наем жилища с гараж. Най-добрият начин за подходящото отразяване на тази структурна разлика изглежда е да се използва наличието на гараж като критерий за стратификация.

Принцип 13:

Гаражите и паркоместата, използвани за целите на крайното потребление, предоставят услуги, които трябва да се включат към жилищните услуги.

2. МЕЖДИННО ПОТРЕБЛЕНИЕ

Междинното потребление трябва да съответства на обема на жилищните услуги. Съгласно класификацията на индивидуалното потребление по цели (КОИКОП) разходите за отопление, вода, електричество и др., както и повечето от поддръжката и ремонтите на жилищата, следва да се отчитат отделно и следователно – да се изключат от обема на жилищните услуги.

На практика обаче разни разходи, както и поддръжката и ремонтите, може да трябва да се разглеждат като част от наемната услуга на основанието, че те не могат да бъдат отделени. Ако междинното потребление и обемът на жилищните услуги системно се третират брутно, БНД не би следвало да бъде засегнат.

По отношение на ремонтите и поддръжката следва да се разграничат три категории. Първо, подобренията на съществуващите дълготрайни активи, които надвишават значително изискванията на обичайната поддръжка и ремонти, се включват към формирането на брутен основен капитал (вж. ЕСС 2010, приложение А, параграф 3.129).

Второ, разходите за обичайната поддръжка и ремонти, които собственикът, обитаваш жилището си, прави за боядисване, поддръжка и ремонти на жилището – разходи, които обикновено не се поемат от наемателите, се третират като междинно потребление в предоставянето на жилищни услуги (вж. ЕСС 2010, приложение А, параграф 3.96).

Накрая, почистването, боядисването и поддръжката на жилището, доколкото тези дейности обичайно се поемат от наемателите, се изключват от предоставянето на услугите (вж. ЕСС 2010, приложение А, параграф 3.09). Разходите за тези дейности се отчитат направо като окончателно потребление на домакинствата. Параграф 3.95 от приложение А към ЕСС 2010 гласи, че в разходите за окончателно потребление на домакинствата се включват материалите за дребни ремонти и вътрешно боядисване на жилищата от вид, който обикновено се извършва от наемателите, както и от собствениците.

Това означава, че за жилищата, обитавани от собственика, междинното потребление следва да обхваща същите видове обичайна поддръжка и ремонти, които обикновено биха се разглеждали като междинно потребление на наемодателя при подобни отдадени под наем жилища. Разходите за ремонти и поддръжка от този вид, които обикновено се поемат по-скоро от наемателя, отколкото от наемодателя, следва да се третират като разход за окончателно потребление на домакинството както за наемателя, така и за собственика, обитаваш собствено жилище.

Междинното потребление на обичайна поддръжка и ремонти на жилищата, обитавани от собственика, може да се извежда от преки статистически източници – например изследвания на бюджета на домакинствата. Когато отношението на междинното потребление към обема на жилищните услуги за жилищата, обитавани от собственика, се различава съществено от това в сектора на отдаваните под наем жилища, причините трябва да се проучат. Ако причината за разликата е качествена, например различно ниво на обичайна поддръжка за иначе сходни жилища, условният наем при жилищата, обитавани от собственика, следва съответно да се коригира.

В съответствие с глава 14 от приложение А към ЕСС 2010, междинното потребление следва да включва косвено измерваните услуги на финансовите посредници. Тук спада междинното потребление на домакинствата в качеството им на собственици на жилища във връзка с жилищни заеми.

Както е предвидено в раздел 1.4.5, необитаваните жилища могат да водят до междинно потребление. Като общо положение се акцентира върху недопускането на двойно отчитане на междинното потребление при жилищата, обитавани от собственика.

Принцип 14:

Междинното потребление се установява в съответствие с дефиницията за обем на жилищните услуги. По принцип и двата елемента следва да изключват разходите за отопление, вода, електричество и др. Ако от практически съображения се предпочита различно третиране, то се допуска, стига да не се отразява на стойностите на БВП и БНД.

3. ОПЕРАЦИИ С ОСТАНАЛИЯ СВЯТ

Съгласно ЕСС 2010 (приложение А, параграфи 1.63 и 2.29) непреливащите единици се разглеждат като условно пребиваващи единици в качеството им на собственици на земя или сгради на икономическата територия на държавата, но само по отношение на операциите, засягащи такава земя или сгради.

Това означава, че жилищната услуга във връзка с жилище, собственост на непреливащо лице, се включва в продукта на икономиката там, където е разположено жилището. За жилищата, обитавани от собственика, който е непреливащо лице, се отчита износ на жилищни услуги, а съответният нетен оперативен излишък се отчита като първичен доход, платен на останалия свят“ (вж. ЕСС 2010, приложение А, параграфи 3.173 и 4.60).

По отношение на пребиваващите лица, притежаващи жилища в чужбина, параграф 3.75 от приложение А към ЕСС 2010, гласи, че „стойността на наема на жилищата в чужбина, обитавани от собствениците им, например ваканционни жилища, не трябва да се отчитат като част от местното производство, а като внос на услуги, а съответният нетен оперативен излишък – като първичен доход, получен от останалия свят“.

По принцип не възникват проблеми, ако притежавано от непреливащо лице жилище бива наето от пребиващо лице, тъй като в платежния баланс ще се наблюдава и включи паричен поток. Жилищата, притежавани и обитавани от чуждестранни пребиваващи лица, би следвало да се идентифицират отделно. Националността на собственика, обитаващ жилището си, не е достатъчна, за да се разграничат пребиваващите лица от непреливащите. Ваканционните домове, притежавани от чуждестранни пребиваващи лица, вероятно ще привличат най-голямо внимание, поради което би било от полза заинтересованите държави членки да се споразумеят за броя на собствениците – непреливащи лица. Навсякъде обаче липсва информация за собствениците – непреливащи лица, които обитават собствени жилища. Информацията за пребиваващите лица, притежаващи ваканционни домове в чужбина, е още по-оскъдна. За да се избегнат несъответствията, държавата членка, която приспада първичен доход за жилищата, обитавани от собственика – непреливащо лице, следва същевременно да добави първичен доход за жилищата в чужбина, притежавани и обитавани от пребиваващи лица.

Особен проблем поражда ваканционната собственост. Тъй като за един и същ отчетен период подобна собственост може да се заема от резиденти на различни държави, прякото отнасяне по държави на произход изглежда почти невъзможно. Сравними данни могат да се получат, като се използва по-целесъобразен подход. Първо, (условната) добавена стойност, генерирана от ваканционната собственост, се отнася към държавата на произход на дружеството собственик. Впоследствие от дружеството собственик може да се поиска да предостави информация за държавите на произход на притежателите на ваканционна собственост, която може да служи за алгоритъм за разпределяне.

Принцип 15:

Съгласно ЕСС 2010 всички жилища на икономическата територия на дадена държава членка допринасят за нейния БВП. Нетният оперативен излишък, получен от непреливащите лица в качеството им на собственици на земя и сгради в тази държава членка, се отчита като доход от собственост за сектор „Останал свят“ и поради това се приспада от БВП при преобразуването в БНД (и обратно). Този нетен оперативен излишък се разбира като нетния оперативен излишък от действителните и условните жилищни наеми. Държавата членка, която приспада доход от собственост за жилищата, обитавани от собственика – непреливащо лице, следва същевременно да добави доход от собственост за жилищата в чужбина, притежавани и обитавани от пребиваващите лица.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/1950 НА КОМИСИЯТА**от 10 ноември 2021 година****за изменение на Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за поръчки за доставки, услуги и строителство****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, и по-специално член 68, параграф 1, втората алинея от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2014/115/ЕС ⁽²⁾ Съветът одобри Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки ⁽³⁾, сключено в рамките на Световната търговска организация. Измененото Споразумение за държавните поръчки („споразумението“) представлява плурилатерален инструмент и целта му е взаимното отваряне на пазарите за държавни поръчки между страните по него. Споразумението се прилага за всички договори за възлагане на поръчки на стойност, достигаща или превишаваща определените в него стойности („прагове“), изразени като специални права на тираж.
- (2) Една от целите на Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ е да се даде възможност на прилагащите я възложители и възлагащи органи да изпълняват същевременно установените в споразумението задължения. В съответствие с член 17 от Директива 2014/25/ЕС на всеки 2 години Комисията трябва да проверява дали праговете, определени в член 15, букви а) и б) от посочената директива, съответстват на праговете, установени в споразумението, и при необходимост да ги ревизира.
- (3) Праговете, определени в Директива 2014/25/ЕС, бяха ревизирани. В съответствие с член 68, параграф 1 от Директива 2009/81/ЕО определените в нея прагове трябва да бъдат изравнени с ревизираните прагове, определени в Директива 2014/25/ЕС.
- (4) Съгласно член 68, параграф 1 от Директива 2009/81/ЕО Комисията трябва също така да ревизира праговете, предвидени в член 8 от посочената директива, едновременно с ревизирането на праговете, определени в Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾. В член 17, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС, с която се отменя Директива 2004/17/ЕО, се изисква на всеки две години Комисията да ревизира праговете, които започват да се прилагат от 1 януари. Следователно праговете за периода 2022—2023 г. следва да се прилагат от 1 януари 2022 г.
- (5) Поради това Директива 2009/81/ЕО следва да бъде съответно изменена,

⁽¹⁾ ОВ L 216, 20.8.2009 г., стр. 76.

⁽²⁾ Решение 2014/115/ЕС на Съвета от 2 декември 2013 г. относно сключването на Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки (ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 2.

⁽⁴⁾ Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

⁽⁵⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 8 от Директива 2009/81/ЕО се изменя, както следва:

- 1) в буква а) „428 000 EUR“ се заменя с „431 000 EUR“;
- 2) в буква б) „5 350 000 EUR“ се заменя с „5 382 000 EUR“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2022 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/1951 НА КОМИСИЯТА**от 10 ноември 2021 година****за изменение на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за концесии****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 4, втора алинея от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2014/115/ЕС ⁽²⁾ Съветът одобри Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки ⁽³⁾, сключено в рамките на Световната търговска организация. Измененото Споразумение за държавните поръчки („споразумението“) представлява многостранен инструмент и целта му е взаимното отваряне на пазарите за държавни поръчки между страните по него. Споразумението се прилага за всички договори за възлагане на поръчки на стойност, достигаща или превишаваща стойностите („прагове“), определени в него и изразени като специални права на тираж.
- (2) Една от целите на Директива 2014/23/ЕС е да се даде възможност на възложителите и възлагащите органи, които я прилагат, същевременно да изпълняват установените в споразумението задължения. За да се гарантира, че прагът за концесия, определен в член 8, параграф 1 от Директива 2014/23/ЕС, съответства на установения в споразумението праг за концесии, е необходимо да бъде преразгледан прагът, определен в посочената директива.
- (3) В член 9, параграф 1 от Директива 2014/23/ЕС се изисква на всеки две години Комисията да извършва преразглеждане на праговете, което започва да се прилага от 1 януари. Следователно праговете за годините 2022 — 2023 следва да се прилагат от 1 януари 2022 г.
- (4) Поради това Директива 2014/23/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 8, параграф 1 от Директива 2014/23/ЕС „5 350 000 EUR“ се заменя с „5 382 000 EUR“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение 2014/115/ЕС на Съвета от 2 декември 2013 г. относно сключването на Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки (ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 2.

Той се прилага от 1 януари 2022 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/1952 НА КОМИСИЯТА

от 10 ноември 2021 година

за изменение на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за обществени поръчки за доставки, услуги и строителство и за конкурси за проект

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 5, втора алинея от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2014/115/ЕС ⁽²⁾ Съветът одобри Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки ⁽³⁾, сключено в рамките на Световната търговска организация. Измененото Споразумение за държавните поръчки („споразумението“) представлява многостранен инструмент и целта му е взаимното отваряне на пазарите за държавни поръчки между страните по него. Споразумението се прилага за всички договори за възлагане на поръчки на стойност, достигаща или превишаваща стойностите („прагове“), определени в него и изразени като специални права на тираж.
- (2) Една от целите на Директива 2014/24/ЕС е да се даде възможност на възлагащите органи, които я прилагат, същевременно да изпълняват установените в споразумението задължения. За да се гарантира, че праговете, определени в член 4, букви а), б) и в) от Директива 2014/24/ЕС, съответстват на установените в споразумението прагове, е необходимо да бъде преразгледан прагът, определен в посочената директива. В съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2014/24/ЕС праговете, предвидени в член 13 от посочената директива, трябва да бъдат приведени в съответствие с праговете, определени в член 4, букви а) и в) от посочената директива.
- (3) В член 6, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС се изисква на всеки две години Комисията да извършва преразглеждане на праговете, което започва да се прилага от 1 януари. Следователно праговете за годините 2022 — 2023 следва да се прилагат от 1 януари 2022 г.
- (4) Поради това Директива 2014/24/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Директива 2014/24/ЕС се изменя, както следва:

1) член 4 се изменя, както следва:

- а) в буква а) „5 350 000 EUR“ се заменя с „5 382 000 EUR“;
- б) в буква б) „1 39 000 EUR“ се заменя със „140 000 EUR“;
- в) в буква в) „214 000 EUR“ се заменя с „215 000 EUR“;

2) в член 13 първа алинея се изменя, както следва:

- а) в буква а) „5 350 000 EUR“ се заменя с „5 382 000 EUR“;
- б) в буква б) „214 000 EUR“ се заменя с „215 000 EUR“.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65.⁽²⁾ Решение 2014/115/ЕС на Съвета от 2 декември 2013 г. относно сключването на Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки (ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 1).⁽³⁾ ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 2.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2022 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/1953 НА КОМИСИЯТА**от 10 ноември 2021 година****за изменение на Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на праговете за поръчки за доставки, услуги и строителство и за конкурси за проект****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО ⁽¹⁾, и по-специално член 17, параграф 4, втора алинея от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2014/115/ЕС ⁽²⁾ Съветът одобри Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки ⁽³⁾, сключено в рамките на Световната търговска организация. Измененото Споразумение за държавните поръчки („споразумението“) представлява многостранен инструмент и целта му е взаимното отваряне на пазарите за държавни поръчки между страните по него. Споразумението се прилага за всички договори за възлагане на поръчки на стойност, достигаща или превишаваща стойностите („прагове“), определени в него и изразени като специални права на тираж.
- (2) Една от целите на Директива 2014/25/ЕС е да се даде възможност на възложителите, които я прилагат, същевременно да изпълняват установените в споразумението задължения. В съответствие с член 17, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС на всеки две години Комисията трябва да проверява дали праговете за поръчки за доставки, услуги и строителство и за конкурси за проект, определени в член 15, букви а) и б) от посочената директива, съответстват на праговете, установени в споразумението. Като се има предвид, че стойността на праговете, изчислена в съответствие с член 17, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС, се различава от стойността на праговете, определена в член 15, букви а) и б) от посочената директива, е необходимо посочените прагове да бъдат преразгледани.
- (3) В член 17, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС се изисква на всеки две години Комисията да извършва преразглеждане на праговете, което започва да се прилага от 1 януари. Следователно праговете за годините 2022 — 2023 следва да се прилагат от 1 януари 2022 г.
- (4) Поради това Директива 2014/25/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 15 от Директива 2014/25/ЕС се изменя, както следва:

- 1) в буква а) „428 000 EUR“ се заменя с „431 000 EUR“;
- 2) в буква б) „5 350 000 EUR“ се заменя с „5 382 000 EUR“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243.

⁽²⁾ Решение 2014/115/ЕС на Съвета от 2 декември 2013 г. относно сключването на Протокола за изменение на Споразумението за държавните поръчки (ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 68, 7.3.2014 г., стр. 2.

Той се прилага от 1 януари 2022 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 ноември 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1954 НА СЪВЕТА

от 9 ноември 2021 година

за назначаване на член, предложен от Кралство Белгия, в Европейския икономически и социален комитет

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 302 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2019/853 на Съвета от 21 май 2019 г. за определяне на състава на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взе предвид предложението на правителството на Белгия,

след консултация с Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 300, параграф 2 от Договора Икономическият и социален комитет се състои от представители на организациите на работодателите, на работниците, както и от други представители на гражданското общество, по-конкретно в социално-икономическата, гражданската, професионалната и културната област.
- (2) На 2 октомври 2020 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2020/1392 ⁽²⁾ за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2020 г. до 20 септември 2025 г.
- (3) С оставката на г-жа Sophie GRENADE се освободи едно място за член на Европейския икономически и социален комитет.
- (4) Правителството на Белгия предложи г-жа Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Federation Générale du Travail de Belgique* (генерален секретар на професионалния съюз ABVV-FGTB), за член на Европейския икономически и социален комитет за остатъка от настоящия мандат, а именно до 20 септември 2025 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-жа Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Federation Générale du Travail de Belgique* (генерален секретар на професионалния съюз ABVV-FGTB), се назначава се за член на Европейския икономически и социален комитет за остатъка от настоящия мандат, а именно до 20 септември 2025 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 9 ноември 2021 година.

За Съвета
Председател
A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ ОВ L 139, 27.5.2019 г., стр. 15.

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2020/1392 на Съвета от 2 октомври 2020 г. за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2020 г. до 20 септември 2025 г. и за отмяна и замяна на Решението на Съвета за назначаване на членовете на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2020 г. до 20 септември 2025 г., прието на 18 септември 2020 г. (ОВ L 322, 5.10.2020 г., стр. 1).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1955 НА СЪВЕТА**от 9 ноември 2021 година****за назначаване на член, предложен от Република Австрия, в Комитета на регионите**

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2019/852 на Съвета от 21 май 2019 г. за определяне на състава на Комитета на регионите ⁽¹⁾,

като взе предвид предложението на правителството на Австрия,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 300, параграф 3 от Договора Комитетът на регионите се състои от представители на регионалните и местните власти, които или са на изборна длъжност в рамките на дадена регионална или местна власт, или носят политическа отговорност пред избран орган.
- (2) На 10 декември 2019 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2019/2157 ⁽²⁾ за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2020 г. до 25 януари 2025 г.
- (3) С изтичането на мандата, въз основа на който беше предложено назначаването на г-н Markus LINHART, се освободи едно място за член на Комитета на регионите.
- (4) Правителството на Австрия предложи г-н Bernhard BAIER, представител на регионална или местна власт, който заема изборна длъжност в рамките на местна власт, *Gemeinderat der Stadt Linz* (общинския съвет на град Линц), за член на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2025 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-н Bernhard BAIER, представител на регионална или местна власт, който заема изборна длъжност, *Gemeinderat der Stadt Linz* (общинския съвет на град Линц), се назначава за член на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2025 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 9 ноември 2021 година.

За Съвета
Председател
A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ ОВ L 139, 27.5.2019 г., стр. 13.

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2019/2157 на Съвета от 10 декември 2019 г. за назначаване на членовете и заместник-членовете на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2020 г. до 25 януари 2025 г. (ОВ L 327, 17.12.2019 г., стр. 78).

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент (ЕС) 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година относно изискванията за одобряване на типа на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства и защитата на пътниците и уязвимите участници в движението по пътищата, за изменение на Регламент (ЕС) 2018/858 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 78/2009, (ЕО) № 79/2009 и (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕО) № 631/2009, (ЕС) № 406/2010, (ЕС) № 672/2010, (ЕС) № 1003/2010, (ЕС) № 1005/2010, (ЕС) № 1008/2010, (ЕС) № 1009/2010, (ЕС) № 19/2011, (ЕС) № 109/2011, (ЕС) № 458/2011, (ЕС) № 65/2012, (ЕС) № 130/2012, (ЕС) № 347/2012, (ЕС) № 351/2012, (ЕС) № 1230/2012 и (ЕС) 2015/166 на Комисията

(Официален вестник на Европейския съюз L 325 от 16 декември 2019 г.)

1. На страница 3, съображение 10, трето изречение:

вместо: „Всяка такава система за безопасност следва да функционира без използването на какъвто и да 2012, било вид биометрична...“,

да се чете: „Всяка такава система за безопасност следва да функционира без използването на какъвто и да било вид биометрична...“.

2. На страница 12, член 6, параграф 4, буква в), точка iii):

вместо: „iii) данните, които събират, позволяват да се установи точният тип, варианта и версията на...“,

да се чете: „iii) данните, които събират, позволяват да се установи точният тип, вариантът и версията на...“.

3. На страница 17, член 18, параграф 1:

вместо: „Регламенти (ЕО) № 78/2009, (ЕО) № 79/2009 и (ЕО) № 661/2009 и регламенти (ЕО) № 631/2009, (ЕС) № 406/2010, (ЕС) № 672/2010...“,

да се чете: „Регламенти (ЕО) № 78/2009, (ЕО) № 79/2009 и (ЕО) № 661/2009 и регламенти (ЕО) № 631/2009, (ЕС) № 406/2010, (ЕС) № 672/2010...“.

4. На страница 18, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 1:

вместо: „М, N (a)“,

да се чете: „М, N (a)“.

5. На страница 18, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 8:

вместо: „М, N (a)“,

да се чете: „М, N (a)“.

6. На страница 18, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 13:

вместо: „М₂, М₃, N, O (б)“,

да се чете: „М₂, М₃, N, O (b)“.

7. На страница 18, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 20:

вместо: „М, N (a)“,

да се чете: „М, N (a)“.

8. На страница 19, приложение I, колона „Предмет“, ред „Правило на ООН номер“ 48:

вместо: „Монтиране на устройства за осветление и светлинна сигнализация на моторни превозни средства...“,

да се чете: „Монтиране на устройства за осветление и светлинна сигнализация на превозни средства...“.

9. На страница 19, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 48:

вместо: „М, N, O (в)“,

да се чете: „М, N, O (v)“.

10. На страница 19, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 55:

вместо: „М, N, O (в)“,

да се чете: „М, N, O (v)“.

11. На страница 20, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 89:

вместо: „М, N (г)“,

да се чете: „М, N (g)“.

12. На страница 20, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 97:

вместо: „М₁, N₁ (ц)“,

да се чете: „М₁, N₁ (c)“.

13. На страница 21, приложение I, колона „Предмет“, ред „Правило на ООН номер“ 107:

вместо: „Обща конструкция на превозни средства от категория М2 и М3“,

да се чете: „Обща конструкция на превозни средства от категория М² и М³“.

14. На страница 21, приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 116:

вместо: „М₁, N₁ (д)“,

да се чете: „М₁, N₁ (с)“.

15. На страница 22 приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 130:

вместо: „М₂, М₃, N₂, N₃ (с)“,

да се чете: „М₂, М₃, N₂, N₃ (f)“.

16. На страница 22 приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 131:

вместо: „М₂, М₃, N₂, N₃ (с)“,

да се чете: „М₂, М₃, N₂, N₃ (f)“.

17. На страница 22 приложение I, колона „Приложно поле, обхванато от правилото на ООН“, ред „Правило на ООН номер“ 141:

вместо: „М₁, N₁ (ж)“,

да се чете: „М₁, N₁ (g)“.

18. На страница 23, бележки към таблицата, бележка (b), второ изречение:

вместо: „Това е задължително и за превозни средства от категория N1“,

да се чете: „Това е задължително и за превозни средства от категория N¹“.

19. На страница 23, бележки към таблицата, бележка (с):

вместо: „(с) Когато производителят на превозното средство е заявил, че дадено превозно средство е подходящо за теглене на товар (точка 2.11.5 от информационния документ, посочен в член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/858), и някоя част от съответното механично теглително-прикачно устройство, монтирано или не към типа моторно превозно средство, би могла да закрива (частично) който и да е компонент, използван за осветяване, и/или мястото за монтиране и закрепване на задната регистрационна табела, се прилага следното:
в инструкциите за употреба на моторното превозно средство (напр. наръчника за собственика, ръководството за експлоатация) ясно се посочва, че не се разрешава монтирането на механично теглително-прикачно устройство, което не може да бъде лесно свалено или изместено;
в инструкциите се ясно се посочва също, че когато е монтирано, механичното теглително-прикачно устройство трябва винаги да бъде свалено или изместено, когато не се използва; и
при одобрение на типа на система в превозно средство в съответствие с правило № 55 на ООН се гарантира, че разпоредбите относно свалянето, изместването и/или алтернативните места за монтиране се спазват напълно, що се отнася до осветителните уредби и мястото за монтиране и закрепване на задната регистрационна табела.“

да се чете: „(с) Когато производителят на превозното средство е заявил, че дадено превозно средство е подходящо за теглене на товар (точка 2.11.5 от информационния документ, посочен в член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/858), и някоя част от съответното механично теглително-прикачно устройство, монтирано или не към типа моторно превозно средство, би могла да закрива (частично) който и да е компонент, използван за осветяване, и/или мястото за монтиране и закрепване на задната регистрационна табела, се прилага следното:
— в инструкциите за употреба на моторното превозно средство (напр. наръчника за собственика, ръководството за експлоатация) ясно се посочва, че не се разрешава монтирането на механично теглително-прикачно устройство, което не може да бъде лесно свалено или изместено;
— в инструкциите се ясно се посочва също, че когато е монтирано, механичното теглително-прикачно устройство трябва винаги да бъде свалено или изместено, когато не се използва; и
— при одобрение на типа на система в превозно средство в съответствие с правило № 55 на ООН се гарантира, че разпоредбите относно свалянето, изместването и/или алтернативните места за монтиране се спазват напълно, що се отнася до осветителните уредби и мястото за монтиране и закрепване на задната регистрационна табела.“

20. На страница 23, бележки към таблицата, бележка (d):

вместо: „Отнася се само за устройства за ограничаване на скоростта и задължителното монтиране на устройства за ограничаване на скоростта в превозни средства от категориите M2, M3, N2 и N3.“

да се чете: „Отнася се само за устройства за ограничаване на скоростта и задължителното монтиране на устройства за ограничаване на скоростта в превозни средства от категориите M², M³, N² и N³.“

21. На страница 23, бележки към таблицата, бележка (e):

вместо: „Устройства за предотвратяване на неразрешено използване се монтират на превозни средства от категориите M1 и N1, а имобилайзери се монтират на превозни средства от категория M1.“

да се чете: „Устройства за предотвратяване на неразрешено използване се монтират на превозни средства от категориите M¹ и N¹, а имобилайзери се монтират на превозни средства от категория M¹.“

22. На страница 23, бележки към таблицата, бележка (g):

вместо: „За превозни средства от категории M1 с максимална маса ≤ 3 500 kg и N1, които не са оборудвани със сдвоени колела на една ос.“

да се чете: „За превозни средства от категории M¹ с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и N¹, които не са оборудвани със сдвоени колела на една ос.“.

23. На страница 25, приложение II, колона „Допълнителни специфични технически разпоредби“, ред „A20 Челен удар“:

вместо: „Прилага се за превозни средства от категория M1 с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и категория N1 с ...“,

да се чете: „Прилага се за превозни средства от категория M₁ с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и категория N₁ с ...“.

24. На страница 25, приложение II, колона „Допълнителни специфични технически разпоредби“, ред „A25 Страничен удар“:

вместо: „Прилага се за всички превозни средства от категории M1 и N1, включително ...“,

да се чете: „Прилага се за всички превозни средства от категории M₁ и N₁, включително ...“.

25. На страница 26, приложение II, колона „Допълнителни специфични технически разпоредби“, ред „A27 Заден удар“:

вместо: „Прилага се за превозни средства от категории M1 с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и N1. Гарантират се ...“,

да се чете: „Прилага се за превозни средства от категории M₁ с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и N₁. Гарантират се ...“.

26. На страница 26, приложение II, колона „Допълнителни специфични технически разпоредби“, ред „B8 Предна видимост“:

вместо: „Прилага се за превозни средства от категории M1 и N1.“,

да се чете: „Прилага се за превозни средства от категории M₁ и N₁.“.

27. На страница 28, приложение II, колона „Допълнителни специфични технически разпоредби“, ред „B13 Следене на налягането в гумите за лекотоварни превозни средства“:

вместо: „Прилага се за превозни средства от категории M1 с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и N1.“,

да се чете: „Прилага се за превозни средства от категории M₁ с максимална маса $\leq 3\,500\text{ kg}$ и N₁.“.

28. На страница 30, приложение II, колони „M₁“, „M₂“, „M₃“, „N₁“, „N₂“ и „N₃“, ред D4:

вместо: „Б 5“,

да се чете: „Б (5)“.

29. На страница 31, приложение II, бележки към таблицата, букви А - Г:

вместо:

- „А: 6 юли 2022 г. Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли:
- Б: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 6 юли 2022 г.
7 юли 2024 г. Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли:
- В: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 7 юли 2026 г.
7 юли 2024 г. Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли:
- Г: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 7 януари 2029 г.
7 януари 2026 г. Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли:“,

да се чете:

- „А: Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли: 6 юли 2022 г.
- Б: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 6 юли 2022 г.
Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли: 7 юли 2024 г.
- В: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 7 юли 2024 г.
Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли: 7 юли 2026 г.
- Г: Дата за отказ да се предоставя ЕС одобрение на типа: 7 януари 2026 г.
Дата за забраната за регистрация на превозни средства, както и за пускането на пазара и пускането в употреба на компоненти и отделни технически възли: 7 януари 2029 г.“.

30. На страница 32, приложение II, бележката под линия ⁽⁴⁾:

вместо:

- „(4) Следните превозни средства са освободени:
- седлови влекачи от категория N2, чиято максимална маса превишава 3,5 тона, но не превишава 8 тона;
 - превозни средства от категории M2 и M3, клас А, клас I и клас II съгласно определението в точка 2.1 от Правило № 107 на ООН;
 - съчленени автобуси от категория M3, клас А, клас I и клас II съгласно определението в точка 2.1 от Правило № 107 на ООН;
 - превозни средства с повишена проходимост от категории M2, M3, N2 и N3;
 - превозни средства със специално предназначение от категории M2, M3, N2 и N3; и
 - превозни средства от категории M2, M3, N2 и N3 с повече от три оси.“,

да се чете:

- „(4) Следните превозни средства са освободени:
- седлови влекачи от категория N₂, чиято максимална маса превишава 3,5 тона, но не превишава 8 тона;
 - превозни средства от категории M₂ и M₃, клас А, клас I и клас II съгласно определението в точка 2.1 от Правило № 107 на ООН;
 - съчленени автобуси от категория M₃, клас А, клас I и клас II съгласно определението в точка 2.1 от Правило № 107 на ООН;

- превозни средства с повишена проходимост от категории M₂, M₃, N₂ и N₃;
- превозни средства със специално предназначение от категории M₂, M₃, N₂ и N₃; и
- превозни средства от категории M₂, M₃, N₂ и N₃ с повече от три оси.“.

31. На страница 33, приложение III, точка 1), буква а), бележка под линия:

вместо: „Регламент (ЕС) № 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019] година относно...“,

да се чете: „Регламент (ЕС) № 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година относно...“.

32. На страница 33, приложение III, точка 2), буква а), подточка ii), таблица, трета колона:

вместо: „Регламент (ЕС) 2019/2144 Правило № 127 на ООН“,

да се чете: „Регламент (ЕС) 2019/2144 Правило № 127 на ООН“.

33. На страница 34, приложение III, точка 2), буква б), подточка i):

вместо: „(4) Монтирането на електронна система за управление на стабилността се изисква в съответствие с член 4, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2019/2144.“,

да се чете: „(4) Монтирането на електронна система за управление на стабилността се изисква в съответствие с член 4, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2019/2144.“.

34. На страница 34, приложение III, точка 2), буква в), подточка ii), таблица, последна колона, второ изречение:

вместо: „Дата за забрана на типа на регистрацията на превозни средства: 7 юли 2034 г.“,

да се чете: „Дата за забрана на типа на регистрацията на превозни средства: 7 юли 2034 г.“.

35. На страница 35, приложение III, точка 2), буква д), подточка ii), таблица, последна колона, второ изречение:

вместо: „Дата за забрана на типа на регистрацията на превозни средства: 7 юли 2034 г.“,

да се чете: „Дата за забрана на типа на регистрацията на превозни средства: 7 юли 2034 г.“.

36. На страница 35, приложение III, точка 2, буква е):

вместо: „i) Таблицата в част I „Превозни средства от категория M1“, се изменя, както следва: вписването за точка 58 се заменя със следното:“,

да се чете: „i) Таблицата в част I „Превозни средства от категория M1“, се изменя, както следва: — вписването за точка 58 се заменя със следното:“.

37. На страница 35, приложение III, точка 2, буква е), подточка i), след първата таблица:

вместо: „добавя се следното вписване след вписването за точка 61:“,

да се чете: „— добавя се следното вписване след вписването за точка 61:“.

38. На страница 35, приложение III, точка 2, буква е), подточка i), втора таблица, последна колона:

вместо: „Прилагат се изискванията по Правило № 134 на ООН. Ако не, трябва да се докаже, че превозното средство отговаря на следните изисквания:

Материалноправните изисквания по Регламент (ЕО) № 79/2009 в редакцията му, приложима на 5 юли 2022 г.;

Приложение 100 — Технически стандарт за горивните системи на моторни превозни средства, захранвани със сгъстен водороден газ (Япония);

GB/T 24549-2009 Електрически превозни средства, с горивни клетки — изисквания за безопасност (Китай);

Международен стандарт ISO 23273:2013, част 1: Безопасност на превозното средство при експлоатация, и част 2: Защита срещу опасности от водород при превозните средства, захранвани със сгъстен водород; или

SAE J2578 — Общи правила за безопасност при превозните средства с горивни елементи“;“,

да се чете: „Прилагат се изискванията по Правило № 134 на ООН. Ако не, трябва да се докаже, че превозното средство отговаря на следните изисквания:

— Материалноправните изисквания по Регламент (ЕО) № 79/2009 в редакцията му, приложима на 5 юли 2022 г.;

— Приложение 100 — Технически стандарт за горивните системи на моторни превозни средства, захранвани със сгъстен водороден газ (Япония);

— GB/T 24549-2009 Електрически превозни средства, с горивни клетки — изисквания за безопасност (Китай);

— Международен стандарт ISO 23273:2013, част 1: Безопасност на превозното средство при експлоатация, и част 2: Защита срещу опасности от водород при превозните средства, захранвани със сгъстен водород; или

— SAE J2578 — Общи правила за безопасност при превозните средства с горивни елементи“;“.

39. На страница 36, приложение III, точка 2, буква е):

вместо: „ii) Таблицата в част II „Превозни средства от категория N1“, се изменя, както следва: вписването за точка 58 се заменя със следното:“,

да се чете: „ii) Таблицата в част II „Превозни средства от категория N₁“, се изменя, както следва: — вписването за точка 58 се заменя със следното:“.

40. На страница 36, приложение III, точка 2, буква е), подточка ii), след първата таблица:

вместо: „добавя се следното вписване след вписването за точка 61:“,

да се чете: „— добавя се следното вписване след вписването за точка 61:“.

41. На страница 36, приложение III, точка 2, буква е), подточка ii), втора таблица, последна колона:

вместо: „Прилагат се изискванията по Правило № 134 на ООН. Ако не, трябва да се докаже, че превозното средство отговаря на следните изисквания:

Материалноправните изисквания по Регламент (ЕО) № 79/2009 в редакцията му, приложима на 5 юли 2022 г.;

Приложение 100 — Технически стандарт за горивните системи на моторни превозни средства, захранвани със сгъстен водороден газ (Япония);

GB/T 24549-2009 Електрически превозни средства, с горивни клетки — изисквания за безопасност (Китай);

Международен стандарт ISO 23273:2013, част 1: Безопасност на превозното средство при експлоатация, и част 2: Защита срещу опасности от водород при превозните средства, захранвани със сгъстен водород; или

SAE J2578 — Общи правила за безопасност при превозните средства с горивни елементи“;“

да се чете: „Прилагат се изискванията по Правило № 134 на ООН. Ако не, трябва да се докаже, че превозното средство отговаря на следните изисквания:

— Материалноправните изисквания по Регламент (ЕО) № 79/2009 в редакцията му, приложима на 5 юли 2022 г.;

— Приложение 100 — Технически стандарт за горивните системи на моторни превозни средства, захранвани със сгъстен водороден газ (Япония);

— GB/T 24549-2009 Електрически превозни средства, с горивни клетки — изисквания за безопасност (Китай);

— Международен стандарт ISO 23273:2013, част 1: Безопасност на превозното средство при експлоатация, и част 2: Защита срещу опасности от водород при превозните средства, захранвани със сгъстен водород; или

— SAE J2578 — Общи правила за безопасност при превозните средства с горивни елементи“;“.

42. На страница 37, приложение III, точка 4, буква в), подточка iv):

вместо: „iv) добавя се следната точка: „5. Точки 1—4 се прилагат и за превозните средства от категория M1, които не са категоризирани като превозни средства със специално предназначение, но са достъпни за инвалидни колички.“

да се чете: „iv) добавя се следната точка: „5. Точки 1—4 се прилагат и за превозните средства от категория M₁, които не са категоризирани като превозни средства със специално предназначение, но са достъпни за инвалидни колички.“

43. На страница 39, приложение III, точка 4, буква ж), подточка ii):

вместо: „(4) Монтирането на електронна система за управление на стабилността...“

да се чете: „(4) Монтирането на електронна система за управление на стабилността...“

44. На страница 39, приложение III, точка 4, буква ж), подточка iii):

вместо: „обяснителна бележка 9А се заменя със следното: „(9А) Прилага се само ако превозното средство...“

да се чете: „обяснителна бележка 9А се заменя със следното: „(9^А) Прилага се само ако превозното средство...“

45. На страница 39, приложение III, точка 4, буква ж), подточка iv):

вместо: „обяснителна бележка 15 се заменя със следното: „(15) Изисква се съответствие с Регламент (ЕС) ...“,

да се чете: „обяснителна бележка 15 се заменя със следното: „⁽¹⁵⁾ Изисква се съответствие с Регламент (ЕС) ...“.

Поправка на Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012

(Официален вестник на Европейския съюз L 150 от 7 юни 2019 г.)

1) На страница 18 в член 6, нов параграф 1а, първа алинея

вместо: „1а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, изискванията по член 92а се изпълняват на индивидуална основа само от институциите, идентифицирани като субекти за реструктуриране, които освен това са Г-СЗИ или са част от Г-СЗИ и нямат дъщерни предприятия.“

да се чете: „1а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, изискванията по член 92а се изпълняват на индивидуална основа само от институциите, идентифицирани като субекти за реструктуриране, които освен това са Г-СЗИ субекти и нямат дъщерни предприятия.“

2) На страница 20 в член 11, нов параграф 3а, първа алинея

вместо: „3а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член единствено институциите майки, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ, част от Г-СЗИ или част от Г-СЗИ извън ЕС, спазват член 92а от настоящия регламент на консолидирана основа в степента и по начина, предвидени в член 18 от настоящия регламент.“

да се чете: „3а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член единствено институциите майки, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ субекти, спазват член 92а от настоящия регламент на консолидирана основа в степента и по начина, предвидени в член 18 от настоящия регламент.“

3) На страница 21 в нов член 12а, втора и трета алинея

вместо: „Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-малък от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за реструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за реструктуриране действат в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“

Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-голям от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за реструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за реструктуриране могат да действат в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“

да се чете: „Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-малък от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за реструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за реструктуриране действат в съответствие с член 45г, параграф 4 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“

Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-голям от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за реструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за реструктуриране могат да действат в съответствие с член 45г, параграф 4 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“

4) На страница 21 в заменен член 13, параграф 2

вместо: „2. Институциите, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или които са част от Г-СЗИ, спазват член 437а и член 447, буква з) въз основа на консолидационното състояние на своята група за реструктуриране.“

да се чете: „2. Институциите, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ субекти, спазват член 437а и член 447, буква з) въз основа на консолидационното състояние на своята група за реструктуриране.“

5) На страница 23 в заменен член 22

вместо: „Член 22

Подконсолидация при дружества в трети държави

1. Ако дъщерна институция има в трета държава дъщерно предприятие — институция или финансова институция — или дялово участие в такова предприятие, тя прилага въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията по членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седма А.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член дъщерната институция може да избере да не прилага въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията в членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седма А, когато общите активи и задбалансовите позиции на дъщерните ѝ предприятия и участия в трети държави са по-малко от 10 % от общия размер на нейните активи и задбалансови позиции.“

да се чете: „Член 22

Подконсолидация при дружества в трети държави

1. Ако дъщерни институции или тяхното предприятие майка, когато предприятието майка е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, имат в трета държава дъщерно предприятие — институция или финансова институция — или дялово участие в такова предприятие, те прилагат въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията по членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седма А.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член дъщерните институции може да изберат да не прилагат въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията в членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седма А, когато общите активи и задбалансовите позиции на дъщерните предприятия и участия в трети държави са по-малко от 10 % от общия размер на активите и задбалансовите позиции на съответната дъщерна институция.“

6) На страница 34 в нов член 72д, параграф 4, първа алинея, дефиниции

вместо:

„ LP_i = размер на елементите на приемливите задължения, емитирани от дъщерно предприятие i и държани от институцията майка;

β = процентен дял от инструментите на собствения капитал и елементите на приемливите задължения, емитирани от дъщерното предприятие i и държани от предприятието майка;

O_i = размер на собствения капитал на дъщерно предприятие i , без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;

L_i = размер на приемливите задължения на дъщерно предприятие i , без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;

r_i = отношение, приложимо към дъщерно предприятие i на нивото на неговата група за реструктуриране в съответствие с член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент и член 45г от Директива 2014/59/ЕС; и“

да се чете:

- „ LP_i = размер на инструментите на приемливите задължения, емитирани от дъщерно предприятие i и държани от институцията майка;
- β = процентен дял от инструментите на собствения капитал и инструментите на приемливите задължения, емитирани от дъщерното предприятие i и държани от предприятието майка, изчислен като:
- $$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{размера на всички инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливи задължения, емитирани от дъщерното предприятие } i} ;$$
- O_i = размер на собствения капитал на дъщерно предприятие i , без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;
- L_i = размер на приемливите задължения на дъщерно предприятие i , без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;
- r_i = отношение, приложимо към дъщерно предприятие i на нивото на неговата група за реструктуриране в съответствие с член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент и член 45в, параграф 3, първа алинея, буква а) от Директива 2014/59/ЕС; и“.

7) На страница 37 в член 1, точка 35

вместо: „35) В член 76 параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 42, буква а), член 45, буква а), член 57, буква а), член 59, буква а), член 67, буква а), член 69, буква а) и член 72з, буква а) институциите могат да намалят размера на дадена дълга позиция в капиталов инструмент с частта от индекс, която е съставена от същата хеджирана базисна експозиция, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

(...)

2. Когато компетентният орган е дал предварително разрешение, институцията може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция във включени в индекси капиталови инструменти като алтернатива на изчисляването на своята експозиция спрямо елементите, посочени в една или повече от следните букви:

(...)“

да се чете: „35) В член 76 заглавието и параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„Член 76

Свързани с индекси позиции в капиталови инструменти и в задължения

1. За целите на член 42, буква а), член 45, буква а), член 57, буква а), член 59, буква а), член 67, буква а), член 69, буква а), член 72е, буква а) и член 72з, буква а) институциите могат да намалят размера на дадена дълга позиция в капиталов инструмент или в задължение с частта от индекс, която е съставена от същата хеджирана базисна експозиция, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

(...)

2. Когато компетентният орган е дал предварително разрешение, институцията може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция във включени в индекси капиталови инструменти или задължения като алтернатива на изчисляването на своята експозиция спрямо елементите, посочени в една или повече от следните букви:

(...)“

8) На страница 38 в заменен член 78, параграф 1, втора алинея, четвърто изречение

вместо: „При инструментите на базовия собствен капитал от първи ред този предварително определен размер не надхвърля нито 3 % от съответната емисия, нито 10 % от сумата, с която базовият собствен капитал от първи ред надхвърля сбора на изискванията за базовия собствен капитал от първи ред, определени в настоящия регламент, в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, с марж, който компетентният орган е счел за необходим.“

да се чете: „При инструментите на базовия собствен капитал от първи ред този предварително определен размер не надхвърля нито 3 % от съответната емисия, нито 10 % от сумата, с която базовият собствен капитал от първи ред надхвърля сбора на изискванията за базовия собствен капитал от първи ред, определени в настоящия регламент, в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, и марж, който компетентният орган е счел за необходим.“

9) На страница 42 в заменен член 82

вместо: „Член 82

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, капитал от първи ред, капитал от втори ред и квалифициран собствен капитал

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, квалифицираният капитал от първи ред, квалифицираният капитал от втори ред и квалифицирания собствен капитал обхващат малцинствените участия, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — в зависимост от случая, плюс неразпределената печалба и премийните резерви от емисии във връзка с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

(...)

в) тези инструменти са собственост на лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“

да се чете: „Член 82

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, капитал от първи ред, капитал от втори ред и квалифициран собствен капитал

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, квалифицираният капитал от първи ред, квалифицираният капитал от втори ред и квалифицирания собствен капитал обхващат малцинствените участия, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — в зависимост от случая, плюс премийните резерви от емисии свързани с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

(...)

в) елементите на базовия собствен капитал от първи ред, елементите на допълнителния капитал от първи ред и елементите на капитала от втори ред, посочени в уводната част на настоящия параграф, са собственост на лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“

10) На страница 43 в член 92, нов параграф 1а, първа алинея

вместо: „1а. В допълнение към изискването, предвидено в параграф 1, буква г) от настоящия член, Г-СЗИ поддържат буфер на отношението на ливъридж, равен на мярката за обща експозиция на Г-СЗИ по член 429, параграф 4 от настоящия регламент, умножена по 50 % от нивото на буфера на Г-СЗИ, приложим за Г-СЗИ, в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС.“

да се чете: „1а. В допълнение към изискването, предвидено в параграф 1, буква г) от настоящия член, Г-СЗИ поддържат буфер на отношението на ливъридж, равен на мярката за обща експозиция на Г-СЗИ по член 429, параграф 4 от настоящия регламент, умножена по 50 % от нивото на буфера на Г-СЗИ, приложим за Г-СЗИ, в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС.“.

11) На страница 43 в нов член 92а, параграф 1, уводна част

вместо: „1. При спазване на разпоредбите на членове 93 и 94 и на изключенията, предвидени в параграф 2 от настоящия член, институциите, които са определени като субекти за реструктуриране и са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, следва по всяко време да спазват следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:“

да се чете: „1. При спазване на разпоредбите на членове 93 и 94 и на изключенията, предвидени в параграф 2 от настоящия член, институциите, които са определени като субекти за реструктуриране и са Г-СЗИ субекти, трябва по всяко време да спазват следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:“.

12) На страница 44 в нов член 92а, параграф 3

вместо: „3. Когато общата стойност, произтичаща от прилагането на изискването, предвидено в параграф 1, буква а) от настоящия член, към всеки субект за реструктуриране от същата Г-СЗИ, надхвърли изискването за собствен капитал и приемливи задължения, изчислено в съответствие с член 12а от настоящия регламент, органът за реструктуриране на институцията майка от ЕС може, след като се консултира с другите засегнати органи за реструктуриране, да действа в съответствие с член 45г, параграф 4 или член 45з, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС.“

да се чете: „3. Когато общата стойност, произтичаща от прилагането на изискването, предвидено в параграф 1, буква а) от настоящия член, към всеки субект за реструктуриране от същата Г-СЗИ, надхвърли изискването за собствен капитал и приемливи задължения, изчислено в съответствие с член 12а от настоящия регламент, органът за реструктуриране на институцията майка от ЕС може, след като се консултира с другите засегнати органи за реструктуриране, да действа в съответствие с член 45г, параграф 4 или член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“.

13) На страница 68 в нов член 279а, параграф 1, буква а), дефиниции

вместо:

„sign = +.1, ако сделката е закупена (...)

(...)

T = дата на изтичане на опцията; за опции, които могат да бъдат упражнявани само на една бъдеща дата, срокът на изтичане съвпада с тази дата. За опции, които могат да бъдат упражнявани на няколко бъдещи дати, срокът на изтичане съвпада с последната от тези дати; датата на изтичане на опцията се изразява в години, като се отчита кои дни са работни; и“

да се чете:

„sign = +1, ако сделката е закупена (...)

(...)

T = периодът между датата на изтичане на опцията T_{exp} и отчетната дата; за опции, които могат да бъдат упражнявани само на една бъдеща дата, T_{exp} съвпада с тази дата. За опции, които могат да бъдат упражнявани на няколко бъдещи дати, T_{exp} съвпада с последната от тези дати; T_{exp} се изразява в години, като се отчита кои дни са работни; и“.

14) На страница 70 в нов член 279б, параграф 1, буква а, формулата

вместо: „регулаторен коефициент на продължителност = $\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$ “

където:

R = надзорен дисконтов процент; R = 5 %;

S = период между началната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни; и

E = период между крайната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни.“

да се чете:

„регулаторен коефициент на продължителност = $\max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{OneBusinessYear}\right\}$ “

където:

R = надзорен дисконтов процент; R = 5 %;

S = период между началната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни;

E = период между крайната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни; и

OneBusinessYear (една работна година) = една година, изразена в работни дни, като се отчита кои дни са работни;“.

15) На страница 73 в нов член 280а, параграф 3, формулата

вместо: „ $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$ “

да се чете: „ $\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$ “.

16) На страница 75 в нов член 280в, параграф 3, формулата

вместо:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

да се чете:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

17) На страница 77 в нов член 280г, параграф 3, формулата

вместо:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

да се чете:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

18) На страница 77 в нов член 280г, параграф 4, формулата

вместо:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SK}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

да се чете:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SF}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

19) На страница 78 в нов член 280д, параграф 1, формулата

вместо:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_i \text{AddOn}_j^{\text{Com}}$$

да се чете:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Com}}$$

20) На страница 78 в нов член 280д, параграф 4, формулата

вместо:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\rho^{\text{Com}} \cdot \left(\sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j)^2}$$

да се чете:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Com}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k (\text{AddOn}(\text{Type}_k^j))^2}$$

21) На страница 78 в нов член 280д, параграф 5, дефиниции

вместо:

„ SF_k^{Com} надзорен коефициент, приложим към референтния вид стока k; когато референтният вид стока k съответства на сделки, разпределени към хеджиращата съвкупност, посочена в член 277а, параграф 1, буква д), подточка i), с изключение на сделките, свързани с електроенергия, $SF_k^{Com} = 18\%$; за сделки, свързани с електроенергия, $SF_k^{Com} = 40\%$ “

да се чете:

„ SF_k^{Com} надзорен коефициент, приложим към референтния вид стока k; когато референтният вид стока k съответства на сделки, разпределени към хеджиращата съвкупност, посочена в член 277а, параграф 1, буква д), с изключение на сделките, свързани с електроенергия, $SF_k^{Com} = 18\%$; за сделки, свързани с електроенергия, $SF_k^{Com} = 40\%$ “.

22) На страница 89 в нов член 325а, параграф 2, буква в)

вместо: „в) всички позиции се оценяват по пазарните им стойности към тази дата, с изключение на позициите по буква б); когато пазарната стойност на дадена позиция не е налична към определена дата, институциите използват справедлива стойност за позицията към тази дата; когато справедливата стойност и пазарната стойност на дадена позиция не са налични към определена дата, институциите използват за тази позиция последната ѝ пазарна цена или справедлива стойност;“

да се чете: „в) всички позиции се оценяват по пазарните им стойности към тази дата, с изключение на позициите по буква б); когато пазарната стойност на дадена позиция в търговския портфейл не е налична към определена дата, институциите използват справедлива стойност за позицията в търговския портфейл към тази дата; когато справедливата стойност и пазарната стойност на дадена позиция в търговския портфейл не са налични към определена дата, институциите използват за тази позиция последната ѝ пазарна цена или справедлива стойност;“.

23) На страница 93 в нов член 325е, параграф 8, дефиниции

вместо: „ $S_b = \sum_k WS_k$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = \sum_k WS_k$ в група c; когато тези стойности за S_b и S_c водят до отрицателен общ сбор на $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b \gamma_{bc} S_b S_c$ институцията изчислява специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска, като използва алтернативна спецификация, при която“

да се чете: „ $S_b = \sum_k WS_k$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = \sum_k WS_k$ в група c; когато тези стойности за S_b и S_c водят до отрицателен общ сбор на

$$\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$$

институцията изчислява специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска, като използва алтернативна спецификация, при която“.

24) На страница 100 в нов член 325с, параграф 3, буква б, дефиниции

вместо:

„ V_i (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и“

да се чете:

„ $V_i(.)$ = ценообразуваща функция на инструмента i ; и“.

25) На страница 100 в нов член 325с, параграф 4, дефиниции

вместо:

„ $V_i(.)$ = пазарна стойност на инструмента i като функция на рисковия фактор k ; и“

да се чете:

„ $V_i(.)$ = ценообразуваща функция на инструмента i ; и“.

26) На страница 100 в нов член 325с, параграф 5, дефинициите

вместо:

„ $V_i(.)$ = пазарна стойност на инструмента i като функция на рисковия фактор k ; и“

да се чете:

„ $V_i(.)$ = ценообразуваща функция на инструмента i ; и“.

27) На страница 101 в нов член 325т, параграф 1, формулата

вместо: „ $S_k = \frac{V_i(1,01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$ “

да се чете: „ $S_k = \frac{V_i(0,01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$ “.

28) На страница 104 в нов член 325ц, параграф 1, дефиниции

вместо:

„ V_{notional} = номинална стойност на инструмента;

$P\&L_{\text{long}}$ = член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ дългата експозиция; във формулата печалбите се вписват с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и

$\text{Adjustment}_{\text{long}}$ = сума, с която загубата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисен инструмент поради структурата на дериватния инструмент; увеличението се вписва в $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ с положителен знак, а намалението — с отрицателен знак.“

да се чете:

V_{notional} =	номинална стойност на инструмента, от който произтича експозицията;
$P\&L_{\text{long}}$ =	член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ дългата експозиция; във формулата печалбите се вписват с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и
$\text{Adjustment}_{\text{long}}$ =	когато инструментът, от който произтича експозицията, е дериватен инструмент, сумата, с която загубата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисен инструмент поради структурата на дериватния инструмент; увеличението се вписва във формулата с положителен знак, а намалението — с отрицателен знак.“

29) На страница 104 в нов член 325ц, параграф 2, дефиниции

вместо:

V_{notional} =	номинална стойност на инструмента, която се вписва във формулата с отрицателен знак;
(...)	
$\text{Adjustment}_{\text{short}}$ =	сума, с която печалбата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисния инструмент поради структурата на дериватния инструмент; намалението се вписва в $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ с положителен знак, а увеличението — с отрицателен знак.“

да се чете:

V_{notional} =	номинална стойност на инструмента, от който произтича експозицията, се вписва във формулата с отрицателен знак;
(...)	
$\text{Adjustment}_{\text{long}}$ =	когато инструментът, от който произтича експозицията, е дериватен инструмент, сумата, с която печалбата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисния инструмент поради структурата на дериватния инструмент; намалението се вписва във формулата с положителен знак, а увеличението — с отрицателен знак.“

30) На страница 104 в нов член 325ц, параграф 4

вместо:

- „4. За целите на изчисленията по параграфи 1 и 2 номиналните стойности се определят, както следва:
- при дълговите инструменти номиналната стойност е размера на главницата на дълговия инструмент;
 - при дериватните инструменти, чиито базисни инструменти са дългови ценни книги, номиналната стойност е условната стойност на дериватния инструмент.“

да се чете: „4. За целите на изчисленията по параграфи 1 и 2 номиналните стойности се определят, както следва:

- а) при облигациите номиналната стойност е размера на главницата на облигацията;
- б) при продадена пут опция върху облигация, номиналната стойност е условната стойност на опцията; при закупена кол опция върху облигация, номиналната стойност е 0.“

31) На страница 104 в нов член 325ц, параграф 5

вместо: „5. За експозиции към капиталови инструменти институциите изчисляват brutните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, по следния начин, вместо да използват формулите, посочени в параграфи 1 и 2:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\},$$

където:

JTD_{long} = brutни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция;

JTD_{short} = brutни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция; и

V = справедлива стойност на капиталовия инструмент или при дериватите, чиито базисни инструменти са капиталови инструменти — справедливата стойност на базисния капиталов инструмент.“

да се чете: „5. За експозиции към капиталови инструменти институциите изчисляват brutните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, по следния начин:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\},$$

където:

JTD_{long} = brutни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция;

$V_{notional}$ = номиналната стойност на инструмента, от който произтича експозицията; номиналната стойност е справедливата стойност на капиталовия инструмент за ликвидните капиталови инструменти; за формулата JTD_{short} номиналната стойност на инструмента се вписва във формулата с отрицателен знак;

$P\&L_{long}$ = член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ дългата експозиция; във формулата печалбите се вписват с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и

$Adjustment_{long}$ = сума, с която загубата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисен инструмент поради структурата на дериватния инструмент; увеличението се вписва във формулата с положителен знак, а намалението — с отрицателен знак.

JTD_{short} = brutни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция;

$P\&L_{short}$ = член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ късата експозиция; печалбите се вписват във формулата с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и

$Adjustment_{short}$ = сума, с която печалбата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисния инструмент поради структурата на дериватния инструмент; намалението се вписва във формулата с положителен знак, а увеличението — с отрицателен знак.“

32) На страница 105 в нов член 325ц, параграф 8, първа алинея, буква а)

вместо: „а) как институциите трябва да изчисляват сумите, изложени на риск от внезапно неизпълнение, за различните видове инструменти в съответствие с настоящия член;“

да се чете: „а) как институциите трябва да определят елементите $P\&L_{long}$, $P\&L_{short}$, $Adjustment_{long}$ and $Adjustment_{short}$ при изчисляването на сумите, изложени на риск от внезапно неизпълнение, за различните видове инструменти в съответствие с настоящия член;“.

33) На страница 109 в нов член 325аг, параграф 4, формулата

вместо:
$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \right\}$$
 „

да се чете:
$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0,5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0 \right\}$$
 „.

34) На страница 115 в член 325ан, параграф 1, дефиниции

вместо: „ $\rho_{kl}^{(tranche)}$ е равен на 1, когато ...“

да се чете: „ $\rho_{kl}^{(tranche)}$ е равен на 1, когато ...“.

35) На страница 121 в член 325аш, параграф 1, уводна част

вместо: „1. Корелационните параметри γ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на една и съща група от класа на общия лихвен риск се определят, както следва:“

да се чете: „1. Корелационните параметри ρ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на една и съща група от класа на общия лихвен риск се определят, както следва:“.

36) На страница 124 в нов член 325бб, параграф 1, уводна част

вместо: „1. Институциите изчисляват мярката на риска от очакван недостиг, посочена в член 325ба, параграф 1, буква а), за всеки ден t и за всеки подпортфейл от позиции в търговския портфейл, както следва:

където:“

да се чете: „1. Институциите изчисляват мярката на риска от очакван недостиг, посочена в член 325ба, параграф 1, буква а), за всеки ден t и за всеки подпортфейл от позиции в търговския портфейл и позиции в банковия портфейл, които са обект на валутен или стоков риск, както следва:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

където“.

37) На страница 125 в нов член 325бв, параграф 1, буква в), уводна част

вместо: „в) за даден подпортфейл от позиции в търговския портфейл институцията изчислява мярката на частичния очакван недостиг към момента „t“ в съответствие със следната формула:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)} „$$

да се чете: „в) за даден подпортфейл от позиции в търговския портфейл и позиции в банковия портфейл, които са обект на валутен или стоков риск, институциите изчисляват мярката на частичния очакван недостиг към момента „t“ в съответствие със следната формула:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2} „$$

38) На страница 127 в нов член 325бг, параграф 4, уводна част

вместо: „4. За целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостиги в съответствие с член 325бв, параграф 1, буква в), ефективният ликвиден хоризонт на даден подлежащ на моделиране рисков фактор за дадена позиция от търговския портфейл, се изчислява, както следва:“

да се чете: „4. За целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостиги в съответствие с член 325бв, параграф 1, буква в), ефективният ликвиден хоризонт на даден подлежащ на моделиране рисков фактор за дадена позиция от търговския портфейл или позиция в банковия портфейл, която е обект на валутен или стоков риск, се изчислява, както следва:“.

39) На страница 148 в заменен член 411, точка 4)

вместо: „4) „депозитен брокер“ означава физическо лице или предприятие, което срещу възнаграждение внася в кредитни институции депозити на трети лица, включително депозити на дребно и корпоративни депозити, но без депозити на финансови институции;“

да се чете: „4) „депозитен брокер“ означава физическо лице или предприятие, което срещу възнаграждение внася в кредитни институции депозити на трети лица, включително депозити на дребно и корпоративни депозити, но без депозити на финансови клиенти;“.

40) На страница 158 в нов член 428к, параграф 3, уводна част

вместо: „3. За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:“;

да се чете: „3. За следните пасиви и капиталови елементи или инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:“.

41) На страница 159 в нов член 428л, уводна част

вместо: „За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:“

да се чете: „За следните пасиви и капиталови елементи или инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:“.

42) На страница 159 в нов член 428л, буква г)

вместо: „г) други пасиви с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, които не са посочени в членове 428м, 428н и 428о.“

да се чете: „г) други пасиви и капиталови елементи или инструменти с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, които не са посочени в членове 428м, 428н и 428о.“.

43) На страница 169, нов член 428ал, параграф 3, уводна част

вместо: „3. За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:“

да се чете: „3. За следните пасиви и капиталови елементи или инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:“.

44) На страница 169 в нов член 428ам, уводна част

вместо: „За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:“

да се чете: „За следните пасиви и капиталови елементи или инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:“.

45) На страница 169 в нов член 428ам, буква б)

вместо: „б) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:“

да се чете: „б) пасиви и капиталови елементи или инструменти с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:“.

46) На страница 175 в заменен член 429, параграф 5, първа алинея, буква а)

вместо: „а) дериватен инструмент, който се счита за задбалансова позиция в съответствие с параграф 4, буква г), но се третира като дериват в съответствие с приложимата счетоводна рамка, подлежи на третирането, предвидено в посочената буква;“

да се чете: „а) задбалансова позиция в съответствие с параграф 4, буква г), която се третира като дериват в съответствие с приложимата счетоводна рамка, подлежи на третирането, предвидено в буква б) от посочения параграф;“.

47) На страница 176 в нов член 429а, параграф 1, първа алинея, буква г)

вместо: „г) когато институцията е публична кредитна институция за развитие — експозициите, произтичащи от активи, които представляват вземания от централни правителства, регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор във връзка с инвестиции в публичния сектор и насърчителни заеми;“

да се чете: „г) когато институцията е публична кредитна институция за развитие — експозициите, произтичащи от активи, които представляват вземания от централни правителства, регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор във връзка с инвестиции в публичния сектор, и насърчителните заеми;“.

48) На страница 178 в нов член 429а, параграф 2, трета алинея

вместо: „За целите на първа алинея, букви г) и д) и без да се засягат правилата на Съюза за държавната помощ и (...)“

да се чете: „За целите на параграф 1, букви г) и д) и без да се засягат правилата на Съюза за държавната помощ и (...)“.

49) На страница 201 в нов член 449а, втора алинея

вместо: ”Информацията, посочена в първа алинея, се оповестява през първата година веднъж годишно, а след това – веднъж на две години.”

да се чете: ”Информацията, посочена в първа алинея, се оповестява през първата година веднъж годишно, а след това – на всеки шест месеца.”.

50) На страница 209, нов член 461а, първи параграф

вместо: „За целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 462, за да изменя настоящия регламент, като въвежда технически корекции в членове 325д, 325ж—325й, 325п, 325р, 325ад, 325ак, 325ам, 325ап—325ат, 325ах, 325ач и да определя (...)“

да се чете: „За целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 462, за да изменя настоящия регламент, като въвежда технически корекции в членове 325д, 325ж—325й, 325п, 325р, 325ад, 325аи, 325ак, 325ам, 325ап—325ат, 325ах, 325ач и да определя (...)“.

51) На страница 209 в заменен член 462

вместо: ”(...)“

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 244, параграф 6 и в член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 28 юни 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 244, параграф 6, член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

(...)

6. Делегиран акт, приет съгласно член 244, параграф 6 и член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, влиза в сила (...)”

да се чете: ”(...)“

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 244, параграф 6 и в член 245, параграф 6, в членове 456, 457, 459, 460 и член 461а, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 28 юни 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 244, параграф 6, член 245, параграф 6, в членове 456, 457, 459, 460 и член 461а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

(...)

6. Делегиран акт, приет съгласно член 244, параграф 6 и член 245, параграф 6, членове 456, 457, 459, 460 и член 461а, влиза в сила (...).

52) На страница 210 в заменен член 494, параграф 1, уводна част

вместо: „1. Чрез дерогация от член 92а, за периода от 27 юни 2019 г. до 31 декември 2021 г. институциите, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, спазват по всяко време следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:“

да се чете: „1. Чрез дерогация от член 92а, за периода от 27 юни 2019 г. до 31 декември 2021 г. институциите, определени като субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ субекти спазват по всяко време следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:“.

53) На страница 211 в нов член 494а, параграф 2, буква а)

вместо: „а) условията, предвидени в член 63, параграф 1, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията; “

да се чете: „а) условията, предвидени в член 63, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията; “.

54) На страница 211 в нов член 494б, параграф 3

вместо: „3. Чрез дерогация от член 72а, параграф 1, буква а) задължения, емитирани преди 27 юни 2019 г., се квалифицират като елементи на приемливите задължения, ако отговарят на (...)“

да се чете: „3. Чрез дерогация от член 72а, параграф 1, буква а) задължения, емитирани преди 27 юни 2019 г., се квалифицират като инструменти на приемливите задължения, ако отговарят на (...)“.

55) На страница 213 в заменен член 500, параграф 1, първа алинея, буква в)

вместо: „в) кумулативната стойност на експозициите в неизпълнение, разпродадени след датата на първата разпродажба в съответствие с посочения в буква а) план, надвишава 20 % от кумулативната стойност на всички наблюдавани неизпълнения, считано от датата на първата разпродажба, посочена в буква а) или б).“

да се чете: „в) кумулативната стойност на експозициите в неизпълнение, разпродадени, считано от датата на първата разпродажба в съответствие с посочения в буква а) план, надвишава 20 % от текущия размер на всички експозиции в неизпълнение към датата на първата разпродажба, посочена в буква а) или б).“.

56) На страница 213 в заменен член 501, параграф 1, дефиниция

вместо:

„Е* = общ размер, дължим на институцията, на нейните дъщерни предприятия, на нейното предприятие майка и други дъщерни предприятия на това предприятие майка, включително всички експозиции в неизпълнение, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен имот, от страна на въпросното МСП или групата от свързани клиенти за това МСП.“

да се чете: „Е* означава едно от следните:

- а) общ размер, дължим на институцията, на нейните дъщерни предприятия, на нейното предприятие майка и други дъщерни предприятия на това предприятие майка, включително всички експозиции в неизпълнение, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен имот, от страна на въпросното МСП или групата от свързани клиенти за това МСП;
 - б) когато общият размер, посочен в буква а) е равен на 0, размерът на вземанията или условните вземания срещу МСП или групата от свързани клиенти за това МСП, обезпечени с жилищен имот и които са изключени от посоченото в буква а) изчисляване на общия размер.“.
-

Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/955 на Комисията от 27 май 2021 година за определяне на технически стандарти за изпълнение за прилагането на Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на формулярите, образците, процедурите и техническите правила за публикациите и уведомлението относно правилата по отношение на предлагането и относно таксите и разходите и за определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена за създаването и поддържането на централната база данни за трансграничното предлагане на АИФ и ПКППЦК, както и формулярите, образците и процедурите за съобщаване на такава информация

(Официален вестник на Европейския съюз L 211 от 15 юни 2021 г.)

На страница 31 в член 1

вместо: „Член 1

Публикуване на национални разпоредби относно изискванията по отношение на предлагането

1. Компетентните органи публикуват на своя уебсайт информацията, посочена в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1156, като използват образца, съдържащ се в приложение I към настоящия регламент.
2. Информацията, посочена в параграф 1, се публикува от компетентните органи или изцяло на една-единствена специална уебстраница на техните уебсайтове, или на отделни уебстраници, в които се предоставя посочената в настоящия параграф информация съответно за алтернативните инвестиционни фондове (АИФ) и за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКППЦК).
3. Компетентните органи публикуват резюмета на информацията, посочена в параграф 1, по ясен, кратък и лесно разбираем начин, като използват образците, съдържащи се в приложение II към настоящия регламент. Тези резюмета се публикуват в горната или долната част на същата уебстраница, на която е публикувана информацията, посочена в параграф 1.“

да се чете: „Член 1

Публикуване на национални разпоредби относно изискванията по отношение на предлагането

1. Компетентните органи публикуват на своя уебсайт информацията, посочена в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1156, като използват образца, съдържащ се в приложение I към настоящия регламент.
Информацията, посочена в първа алинея, се публикува от компетентните органи или изцяло на една-единствена специална уебстраница на техните уебсайтове, или на отделни уебстраници, в които се предоставя посочената в настоящия параграф информация съответно за алтернативните инвестиционни фондове (АИФ) и за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКППЦК).
2. Компетентните органи публикуват резюмета на информацията, посочена в параграф 1, по ясен, кратък и лесно разбираем начин, като използват образците, съдържащи се в приложение II към настоящия регламент. Тези резюмета се публикуват в горната или долната част на същата уебстраница, на която е публикувана информацията, посочена в параграф 1.“

На страница 35 в приложение I, третата рубрика „Отказ от отговорност“

вместо: „**Отказ от отговорност:** По-долу е представен неизчерпателен списък на националните закони, които биха могли да бъдат приложими, като [наименование на компетентния орган] не носи отговорност за пропуски в този списък. [Наименование на компетентния орган] не носи отговорност за осъществяването на надзор по отношение на изискванията, произтичащи от тези закони. Преди да се пристъпи към предлагането на или към инвестирането в [ПКППЦК/АИФ/ПКППЦК или АИФ], следва да се оцени приложимостта на тези изисквания, както и на всякакви други правни изисквания. При съмнение лицата, които предлагат ПКППЦК или АИФ или инвестират в тях, следва да получат независими съвети относно изискванията, приложими в конкретната ситуация, в която се намират.“

да се чете: **„Отказ от отговорност:** Съдържащият се в настоящия образец списък представлява неизчерпателен списък на националните закони, които биха могли да бъдат приложими, като [наименование на компетентния орган] не носи отговорност за пропуски в този списък. [Наименование на компетентния орган] не носи отговорност за осъществяването на надзор по отношение на изискванията, произтичащи от тези закони. Преди да се пристъпи към предлагането на или към инвестирането в [ПКИПЦК/АИФ/ПКИПЦК или АИФ], следва да се оцени приложимостта на тези изисквания, както и на всякакви други правни изисквания. При съмнение лицата, които предлагат ПКИПЦК или АИФ или инвестират в тях, следва да получат независими съвети относно изискванията, приложими в конкретната ситуация, в която се намират.“

Поправка на Регламент (ЕС) 2021/1372 на Комисията от 17 август 2021 година за изменение на приложение IV към Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на забраната за хранене на непрехивни селскостопански животни, различни от животни с ценна кожа, с протеин, получен от животни

(Официален вестник на Европейския съюз L 295 от 18 август 2021 г.)

На страница 15 в приложението, точка 5, буква а), заменения раздел А в глава V от приложение IV на Регламент (ЕС) № 999/2001, параграф 1, букви м) и н)

- вместо:*
- „м) получили разрешение предприятия за комбиниран фураж, произвеждащи в съответствие с глава IV, раздел Ж, буква б) комбиниран фураж, предназначен за домашни птици и съдържащ преработен животински протеин, получен от свине;
 - н) получили разрешение предприятия за комбиниран фураж, произвеждащи в съответствие с глава IV, раздел З, буква б) комбиниран фураж, предназначен за свине и съдържащ преработен животински протеин, получен от домашни птици;“
- да се четат:*
- „м) получили разрешение предприятия за комбиниран фураж, произвеждащи в съответствие с глава IV, раздел Ж, буква г) комбиниран фураж, предназначен за домашни птици и съдържащ преработен животински протеин, получен от свине;
 - н) получили разрешение предприятия за комбиниран фураж, произвеждащи в съответствие с глава IV, раздел З, буква г) комбиниран фураж, предназначен за свине и съдържащ преработен животински протеин, получен от домашни птици;“.
-

Поправка на Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, експертната помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба

(Официален вестник на Европейския съюз L 206 от 11 юни 2021 г.)

1. Заглавието на страницата със съдържанието и заглавието на страница 1

вместо: „Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, експертната помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба“

да се чете: „Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, експертната помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба“

2. На страница 397, точка 9A004, буква h

вместо: „Суборбитални плавателни съдове“

да се чете: „Суборбитални летателни апарати“.

3. На страница 401, точка 9A012, бележка 2

вместо: „За „БПА“, които са „суборбитални плавателни съдове“, вж. 9A004.h.“

да се чете: „За „БПА“, които са „суборбитални летателни апарати“, вж. 9A004.h.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)

ISSN 1830-3617 (печатно издание)

■ Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG